

**Сердечно вітаю Вас із прийдешнім
Новим 2019 Роком та Різдвом Христовим!**

Наша країна – це велика родина, життя якої ґрунтується на базових людських цінностях – любові, добрі, справедливості, мирі та злагоді.

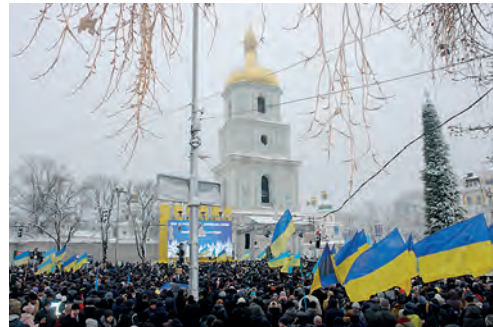
Спираючись на національні інтереси, ми і далі йдемо шляхом побудови європейської України.

Від щирого серця бажаю Вам міцного здоров'я, удачі в усіх ваших добрих справах і починаннях, справжньої любові та взаємоповаги, простого людського щастя.

Вірю в те, що 2019 рік стане для нас роком єдності, розвитку та успіху!

Голова Ради національних спільнот України, Заслужений діяч культури України Ашот Аванесян

15 грудня 2018 року створена Православна Церква України

15 грудня 2018 року, на Об'єднавчому соборі, що проходив у Софійському соборі Національного заповідника «Софія Київська» представники УПЦ Київського Патріархату, УАПЦ та група єпископів УПЦ Московського Патріархату заснували об'єднану Церкву. Офіційна назва об'єднаної церкви – Православна церква України. Українські священники і віруючі громадяни

зібралися на Софійському майдані в Києві, щоб підтримати учасників Об'єднавчого собору і стати свідками віковично омріяної історичної події – створення української автокефальної церкви.

Обрано очільника Української Помісної Православної Церкви – Митрополита Київського та всієї України. Ним став митрополит Переяславський та Білоцерківський Епіфаній, представник Української православної церкви Київського патріархату. Саме йому випадає почесна місія поїхати до Стамбула та отримати Томос про автокефалію української православної церкви, рішення про що 11 жовтня ухвалив Синод Вселенського патріархату (материнської структури всіх православних церков світу).

Волонтерка Люсія Сачине-Коберник: «У ромен нема країни, але є Батьківщина, і Батьківщина наша – Україна»

Люсія Сачине народилася 26 листопада 1965 р. У 1989 закінчила Житомирський кооперативний технікум, у 2001 – Київський комерційний інститут статистики, у 2005 – Київський інститут нерухомості. Має дві державні нагороди та багато подяк і сертифікатів. Із 2007 р. очолює Правління ромських громадських організацій Житомирщини. Учасниця бойових дій, із 2014 р. – керівник Центру безоплатної юридичної допомоги учасникам АТО (ООС)

Ми ніколи в житті не повинні ігнорувати людину, яка потребує допомоги

ЖИТТЯ Люсії Сачине-Коберник цікаве не лише через її ромське походження. Вона народилася і виросла в Житомирі, спершу закінчила із червоним дипломом кооперативний технікум, потім здобула дві вищі освіти – Київський комерційний Інститут (відділення статистики) та Київський інститут нерухомості (юридичне відділення). За радянських часів працювала заввідділом аж трьох відділів. Після розвалу СРСР довелося починати все з нуля. Люсія стала приватним

підприємцем: мала ремонтні майстерні, автомийку, потім кафе. Але через проблеми зі здоров'ям змушена була відійти від справ уже протягом понад 10 років, із яких більше 5 років має інвалідність. Однак просто залишатися осторонь, коли в державі відбуваються такі серйозні речі, Люсія просто не може.

– Ви українка ромського походження. Так Ви себе усвідомлювали з дитинства? Як прийшло це розуміння?

– Знаєте, у нас нема країни, але є Батьківщина, і Батьківщина наша – Україна. Я чистокровна ромка з діда-прадіда. Родичі моєї покійної мами – польські роми, родичі діда – російські роми. Мій дід жив у Пітері, і в 1918 р. радянська влада розкуркулила його. У нього було 6 дітей, і їх разом із покійною бабусею Полею відправили на Урал як «ворога народу». А коли почалася Друга Світова, то всіх покликали назад, і мій дід у перших лавах захищав Батьківщину. Покійна моя бабуся Поля разом із ним також воювала, захищаючи Батьківщину.

– Які ромські традиції є у вашій сім'ї?

– Дивлячись що вважати ромськими традиціями... У нас є дуже багато тради-

цій і звичаїв, але у нас нема такого, щоб ми одне одного вбивали чи принижували. Передусім чесність та справедливість! Ми ніколи в житті не повинні ігнорувати людину, яка потребує допомоги. Неважливо, ром чи не ром зайшов до нас у дім – ми розламаємо кусень хліба і наллємо йому чашку чаю, навіть якщо у нас більше нічого нема. Але енна кількість ромен наразі, на жаль, не дотримується наших традицій. Особисто я намагаюсь жити за нашими законами.

– Коли почалася війна, Ви стали волонтеркою...

– Я не можу назвати себе великою волонтеркою, бо просто палко шаную свою націю. У кожного є своє уявлення про Батьківщину, і у нас, ромен, воно стоїть на першому місці. Я все-таки за етнічним походженням ромка. Гени беруть своє. Адже у мене споконвіку усі предки були роми, глибоко віруючі люди, і вони дотримувалися тих самих законів, яких тепер дотримуюсь я. Я думаю, що незалежно від того, якої національності людина, хоч би якою мовою вона розмовляла, – головне, аби вона була людиною.

Нам потрібно одне одному допомагати і підтримувати. Як я вже казала, у нас, ромен, немає країни, але у нас є Батьківщина, і ми цю Батьківщину споконвіку захищали, незалежно від того, чи це Україна, чи Іспанія, чи Швеція, чи Швейцарія, чи Австрія, чи Німеччина – де ми народилися. І у Євангелії написано: «Полюби ближнього свого, як самого себе». Я це розумію так, що якщо людині важко, в будь-якому разі їй потрібно простягнути руку допомоги. Адже один із законів ромен – допомогти тому, у кого скрутне становище. Кінь на чотирьох ногах спотикається, а людина все-таки на двох. Наші закони майже прирівнюються до Божих. Але багато хто не розуміє цього. Не розуміє, що наше життя – це мить. Колись один поет писав, що життя треба прожити так, щоб не було ні образливо, ні соромно, і щоб ти не озирався назад і ні про що не шкодував. Особисто я ні про що не шкодую, бо я на цій землі дуже багато зробила – не лише для Житомирської області, а й для України, для багатьох людей.

Продовження на стор. 2

**Волонтерка
Люсія Сачине-Коберник:
«У ромен нема країни,
але є Батьківщина,
і Батьківщина наша –
Україна»**

Продовження. Початок на стор. 1

ПЕРШІ ромські громадські організації на Житомирщині були створені у 2000 р. А у 2005 році помер Михайло Козимиренко («Міха наш», говорить Люсія), всесвітньо визнаний поет, письменник, перекладач і композитор, тому я була змушена взяти всі організації на себе – 10 обласних і 5 міських. Наразі я членкиня, Народної ради України, Ради національних спільнот України, громадської ради при Житомирській облдержадміністрації трьох каденцій, і вже 5 років очолюю Центр безоплатної юридичної допомоги учасникам АТО, тепер ООС. Співпрацюю з Ромським Конгресом України і всіма ромськими організаціями України.

– Чого б Ви хотіли побажати читачам газети «Національний діалог»?

– Уже майже п'ять років на території України йде війна, тому насамперед я хочу, щоб над нами було мирне небо, щоб ми не страждали так, як страждають люди на Донеччині та Луганщині.

Нас Господь дуже любить, тому що порівняно з Луганською і Донецькою областями ми тут, на мирній території, живемо як у раю. Я хочу, щоб був мир на землі, щоб люди все-таки опам'яталися, щоб вони цінували свій час, щоб вони цінували, що їм Господь безкоштовно дав – наше безцінне життя. Щоб вони ставились одне до одного з любов'ю і з розумінням. Це мої рожеві мрії, але мені хотілось би, щоб у кожному домі люди ні в чому не відчували нужди, щоб жили щасливо й у достатку. І, звичайно, щоб нас Господь потішив – і в 2019 році наш сусід пішов, і війна закінчилася.

*Розмову вела журналістка
Атанайя Та*

6 грудня – День Збройних Сил України

ЗАГАЛЬНЕ професійне свято всіх українських військовослужбовців давно заслужило все-народну повагу і шану з боку офіційних державних структур усіх рівнів. Цей День приурочений до дати прийняття Закону незалежної України від 6 грудня 1991 року «Про Збройні Сили України». Саме свято – День Збройних Сил України було встановлено у 1993 році Постановою Верховної Ради України від 19 жовтня № 3528-XII.

Не дивлячись на виниклі економічні та інші труднощі, які випали на долю нової незалежної української держави з розпадом Радянського Союзу, діючому складу українських військових вдалося не лише зберегти високий професіоналізм, боєготовність і хороші армійські традиції, але і стати однією з найсучасніших і боездатних армій на пострадянському просторі. На сьогоднішній день сили українських миротворців широко затребувані всім світовим співтовариством, що свідчить і про високі технічні можливості, і

про довіру до професійної підготовки військовослужбовців Збройних Сил України.

За даними проекту DiloMova.com, до складу української армії входять всі роди військ, які представлені Повітряними і Військово-морськими силами України, а також Сухопутними військами. У структуру Сухопутних військ входить армійська авіація і аеромобільні війська, механі-

зовані і танкові війська, ракетні війська і артилерія, високомобільні десантні війська і Війська протиповітряної оборони. У структуру Повітряних сил включені винищувальна і штурмова авіація, розвідувальна, транспортна і бомбардувальна авіація, зенітно-ракетні та радіотехнічні війська.

Доблесть і честь солдатів і офіцерів – у цьому справжня сила будь-якої армії та українські військовослужбовці зберегли все це і примножили. Український воїн – надійний захисник, відданий патріот і людина, для якої честь, свобода і незалежність далеко не порожній звук.

У цей День ми приєднуємося до привітань на адресу наших славних військовослужбовців, ветеранів і новобранців, солдатів і офіцерів, генералів та адміралів, бажаємо їм міцного фізичного здоров'я, успіхів у бойовій та тактичній підготовці, надійних тилів, кохання і всіх благ! Божих благословень Вам і Вашим родинам! Зі святом!

За участю РНСУ відправлено новорічну благодійну допомогу малозабезпеченим дітям в Луганську область

**20 грудня понад 500 дітей
Луганської області отримали
свої святкові подарунки.**

У рамках благодійної акції, від 22 листопада 2018 року, в центральному районі столиці Печерська районна в місті Києві державна адміністрація спільно з **Радою національних спільнот України** та військовою частиною №3066 Національної гвардії України оголосили збір гуманітарної допомоги малозабезпеченим дітям з Луганської області до різдвяних та новорічних свят.

Головні зусилля благодійної акції спрямовані на учнів та вихованців спеціалізованих закладів для дітей-сиріт, дітей позбавлених батьківського піклування.

Під керівництвом Голови РНСУ Ашота Аванесяна до збору активно долучилися члени **Ради національних спільнот України**: «Союз гагаузів України» на чолі з Василем Келіогло, зразковий ансамбль народного танцю «РОСТОК» Київської дитячої школи мистецтв № 3 (художній керівник – Лола Верлан) та інші громадські організації. 12 грудня 2018 року члени **Ради національних спільнот України** на чолі з Головою Ради Ашотом Аванесяном зібрали гуманітарний вантаж до новорічних свят для дітей зі сходу України.

Спільними зусиллями всіх небайдужих було зібрано близько 800 кілограмів гуманітарної допомоги. Так, для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, були зібрані дитячі подарунки, а саме: солодощі, м'які іграшки, розвиваючі ігри, канцелярські товари, шкільне приладдя (фарби, фломастери, олівці, альбоми для малювання, ручки, лінійки, зошити, ранці, пенали) та розвиваючі книги для дітей українською мовою.

Допомога дітям – один з головних напрямків в роботі Благодійного Фонду РНСУ «Добро без меж – 2017». Дітям з дитячих будинків та інтернатів, дітям з особливими потребами сьогодні найбільше необхідна підтримка та опіка.

«Як кажуть мудрі люди, краще зробити одну добру справу, ніж сказати сто добрих слів. Робімо добро від серця, за покликом душі», – зазначив Голова РНСУ Ашот Аванесян.

*Джерело: Печерська районна в місті
Києві державна адміністрація*

Відбулося підсумкове засідання Президії РНСУ

10 грудня Рада національних спільнот України провела підсумкове в поточному році засідання Президії РНСУ з найбільш актуальних питань і планів щодо діяльності Ради на майбутній 2019 рік. Відкрив засідання Голова Ради Ашот Аванесян.

Далі було розглянуто наступні питання порядку денного:

- Завершальний етап написання збірника РНСУ «Організації Ради національних спільнот України»;
- Шляхи активізації роботи Комісії з питань міжнародних відносин та культурного розмаїття Громадської ради при Міністерстві культури України;
- Інформація про діяльність Благодійної організації «Благодійний Фонд «Добро без меж – 2017»;
- Збір і відправка гуманітарної допомоги до новорічних і різдвяних свят;
- Департамент регіонального розвитку РНСУ: пропозиції щодо його розвитку;
- Проведення Форуму національних спільнот України РНСУ;
- Визначення найактивніших членів Ради для подання

їх до нагородження відзнаками державних установ та організацій;

- Розробка стратегічного плану діяльності Ради національних спільнот України на 2019 рік.

Після виступів та обговорень прийнято відповідні рішення по кожному із питань порядку денного. Крім того, було прийнято рішення розповсюдити листи по всіх організаціях, які входять до складу **Ради національних спільнот України**, щодо надання пропозицій до Плану діяльності РНСУ на 2019 рік.

Сформовані пропозиції від організацій слід надсилати на адресу: radaspilnot@ukr.net

Запрошуємо до співпраці!

Привітання Голови РНСУ Ашота Аванесяна з Днем Святого Миколая Чудотворця

Шановні друзі!

Від щирого серця вітаю всіх з Днем Святого Миколая Чудотворця!

Українці з давніх часів вважали Миколая своїм Святим. Миколай Чудотворець для нашого народу – символ доброти, єднання та душевної чистоти. А ще – символ надії та віри у найкращі людські чесноти.

Дякуючи доброму імені Святого Миколая, кожен з нас сьогодні може зроби

бити щасливими діток, обділених долею у батьківській ласці. Та й до власних дітей цього дня ми маємо можливість прийти з казкою і відзначити за слухняність та гарне навчання.

Любі діти! Тільки ви можете бачити все навколо себе таким прекрасним, відчувати його чесно і щиро. Відкриті серця, чисті й теплі душі, віра у добро й казку наших маленьких українців та україночок – рятує наш дорослий світ.

Шановні дорослі! Давайте вчитися у наших дітей, наслідувати їх та берегти у собі любов до світу і людей. Хочу побажати всім миру, сердечного тепла та злагоди, як навколо себе, так і у власній душі.

Нехай цьогорічне свято запам'ятається усім приємними несподіванками, гарним настроєм, подарунками та неповторними враженнями. Хай молитва Святого Миколая завжди оберігає нас усіх і наші родини. Хай у кожній оселі панують добробут та злагода!

З повагою

Голова РНСУ, Заслужений діяч культури України Ашот Аванесян

Голова РНСУ на урочистому відкритті культурно-мистецького дійства «Етно рік на Печерську»

У День Святого Миколая на території біля кінотеатру «Зоряний» під патронатом голови Печерської райдержадміністрації Сергія Мартинчука відбулося урочисте відкриття культурно-мистецького дійства «Етно рік на Печерську» із засвіченням районних ялинок та встановленням рекорду України.

На початку дійства Голова Печерської райдержадміністрації Сергій Мартинчук привітав усіх з прийдешнім святом: «Сьогодні – одне із найпрекрасніших зимових свят – день Святого Миколая, з якого розпочинається новорічно-різдвяна пора, сповнена радості і надії. Від щирого серця вітаю зі святом та бажаю вам миру, любові та нехай Святий Миколай наставляє на добрі справи!»

Після урочистого відкриття Сергій Мартинчук подякував усім небайдужим, хто долучився до збору святкової гуманітарної допомоги для дітей зі сходу країни до новорічних свят та вручив Подяки Голові громадської організації «Рада національних спільнот України» Ашоту Аванесяну; командирів військової частини № 3066 Національної гвардії України полковнику Роману Леоновичу; Центру культурного, спортивного розвитку дітей, юнацтва та молоді «АРТ»; районним клубам за місцем проживання; дошкільним та загальноосвітнім навчальним закладам Печерського району та органам самоорганізації населення.

У своєму виступі Ашот Аванесян привітав усіх присутніх з Днем Святого Миколая Чудотворця: «У цей святковий день бажаю всім примножувати і дарувати душевне тепло, берегти його від життєвого холоду і плекати в собі найбільші чесноти, закладені в наші серця батьками. Робімо добро від серця, за покликом душі!» – зазначив Голова РНСУ.

Урочисту частину відкриття культурно-мистецького дійства провів відомий шоумен, актор, теле- та радіоведучий Андрій Дзеджула.

Після святкового засвічення районних ялинок, дітьми Печерського району, які виготовили ялинкові іграшки, було встановлено черговий рекорд України: «Найбільша кількість іграшок в етнічному стилі, зроблена дітьми, на одній локації».

Усі гості заходу мали можливість долучитися до розваг, різноманітних конкурсів та насолодитися святковою концертною програмою за участю Миколи Задеря – учасника «Голос країни» та «Х-фактор»; співачки, заслуженої артистки України Вероніки Дорош; радіоведучого «Армія ФМ» Нікіти Гросса та чоловічого гурту «Козацькі забави».

Наприкінці заходу несподіванкою для печерян став «кінологічний фрістайл» – шоу із собаками від кінологічного об'єднання «Фаворит».

Джерело: Прес-служба Печерської районної в місті Києві державної адміністрації

Презентація проекту концепції «Меморіальний центр Голокосту «Бабин Яр»

12 грудня 2018 року Комітет Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин спільно з Благодійною організацією «Благодійний фонд «Меморіал Голокосту «Бабин Яр» провели публічні слухання на тему: «Презентація та обговорення проекту концепції «Меморіальний центр Голокосту «Бабин Яр» (ВУНМС)».

Відкрив слухання Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, народний депутат Георгій Логвинський: «Вкрай важливо створювати центри, які б виховували демократичне суспільство і протистояли порушенню прав людини. Кожен із нас усвідомлює, що в Україні необхідно створити подібний меморіальний центр. Сьогодні, коли наша країна переживає важкий період, як ніколи важливим є формування у суспільній свідомості толерантності та поваги один до одного. І зараз ми, присутні тут, творимо цю історію».

На заході були присутні представники посольств, єврейських організацій, провідні історики, науковці, представники громадськості та ЗМІ.

Голова Наглядової ради ВУНМС Натан Щаранський наголосив на значимості пам'яті в побудові суспільства майбутнього: «Якщо нація не має історичної пам'яті, то вона не має і майбутнього. Витяг уроків з минулого – це запорука успішної побудови держави. Історія повинна слугувати засторогою для кожного, привернути увагу суспільства до загроз тоталітарної, екстремістської, націоналістичної та расистської ідеологій, а також підтримувати при цьому культурні, етнічні, релігійні і соціальні відмінності та водночас, на прикладі героїчної поведінки Праведників, плекати, пропагувати у суспільстві фундаментальні людські цінності».

«Наша мета – не лише створити меморіальний комплекс у безпосередній близькості до місця розстрілів і побудувати не просто пам'ятник на знак пошани загиблих. Наша мета – вшанувати всіх жертв трагедії. Меморіальний Центр має виконувати перш за все просвітницьку функцію, щоб невтомно попереджувати про загрозу, що, як ми знаємо, досі залишається реальною», – сказав Генеральний директор ВУНМС Геннадій Вербіленко.

«Побудова Меморіального центру базується на повазі до історичної пам'яті, знанні невикривленої історії та вивченні її уроків. Ми виходимо з того, що дослідження минулого – війни, окупації, Голокосту, геноцидів та злочинів, а також поширення знань про них – є одним з кращих способів наочно довести цінність миру», – підкреслила Яна Барінова, виконавчий директор ВУНМС.

Історичний наратив Центру був презентований Карелом Беркгофом, головним істориком ВУНМС, старшим науковим співробітником в Інституті досліджень війни, Голокосту й Геноциду NIOD в Амстердамі. Проф. Беркгоф презентував

команду істориків, що працювали над документом, детально розказав про роботу, яка була зроблена з 2017 року та дав основні дефініції термінам, що вживаються в наративі.

Від Ради національних спільнот України участь у слуханнях брав заступник Голови Ради, Президент Всеукраїнської спілки громадських організацій «Конгрес ромен України» – Петро Григоріченко.

У своєму виступі він звернув увагу присутніх на необхідності застосування принципу верховенства права в історичному контексті та підкреслив факт тотального винищення нацистами представників саме двох націй – ромської та єврейської тільки за те, що вони належали до них, та зауважив, що Бабин Яр розпочався зі знищення перших таборів ромів уже 23 вересня 1941 року, на п'ятий день окупації Києва. Також було зазначено, що ми й сьогодні повинні бути на сторожі, бо загрози не зникли, і це особливо помітно у світлі нещодавніх випадків антиромської праворадикальної істерії та погромів у деяких областях України.

Публічні слухання склалися з двох частин – презентації концептуальних засад, історичного наративу та їх обговорення. Зокрема, мова йшла й про пріоритетні напрямки діяльності Меморіального центру та результати роботи перших двох років.

• Співпраця з відомими світовими інституціями ВУНМС дала низку успішно реалізованих проектів з United States Holocaust Memorial Museum, UNESCO, фундацією Генезис, Посольством Держави Ізраїль в Україні, а також уже є попередні домовленості на наступний рік про роботу з меморіальним комплексом «Яд ва-Шем», Документцентрами Німеччини та ін.

• Освітні та наукові програми. Налагоджена співпраця між Центром, МОН України та Департаментом освіти і науки міста Києва, провідними науковцями з різних міст України і світу. Співробітники ВУНМС проводять відкриті уроки у київських школах. Крім цього, Центр організовує всеукраїнські наукові конкурси. Наступного року планується розвивати цей напрям – запустити більше 10 нових освітніх програм і продовжити попередні успішні проекти.

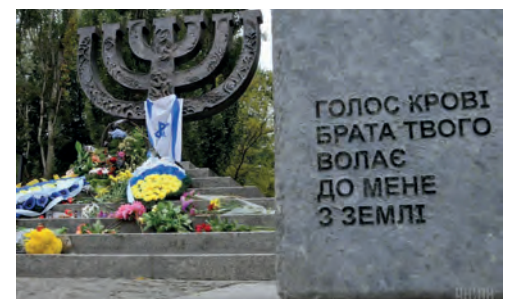
• Співпраця з громадянським суспільством та органами влади. Центр продовжуватиме роботу з партнерами з профільних міністерств та київською міською владою із максимальним залученням громадянського суспільства. У наступному році цей напрям роботи активно розвиватиметься.

• Формування колекції. ВУНМС починає активно збирати артефакти для майбутньої експозиції. Більше того, центр уже підготував першу в Україні програму Публічної Політики з формування та управління колекцією, для чого була створена спеціальна Рада.

• Публічні програми, арт-проекти, виставки. Проекти, в яких поєднані мистецька, освітня та наукова складова є надзвичайно успішними. Наприклад, це підтверджують успіхи мандрівної виставки Центру або знакової прем'єри фільму Бориса Мафцира «Шлях до Бабиного Яру», показ якого ми організували у КМДА цієї осені.

• Архітектурний конкурс. Це ще один вагомий крок до досягнення головної мети – побудувати Меморіальний центр. До кінця цього місяця ВУНМС оголосить про початок архітектурного конкурсу, який відбуватиметься професійно і прозоро, за найвищими світовими стандартами із залученням авторитетного журі. У 2019 році очікується отримати його результати і розпочати роботу з архітекторами.

Джерело: Меморіальний центр Голокосту «Бабин Яр»

Новорічний вогник Ради національних спільнот України засяяв у столичному Гранд-готелі «Фермонт»!

Рада національних спільнот України щиро вітає всіх з Новим роком та Різдвом Христовим!

Зустріч Нового року та Різдва в Україні завжди була особливим святом радості і надії!

27 грудня 2018 року **Рада національних спільнот України** на чолі з Головою Ради Ашотом Аванесяном, керівники київських та Всеукраїнських громадських організацій, етнічних спільнот, народні депутати, громадські діячі, творчі колективи, держслужбовці, науковці, вчителі, артисти і спортсмени, представники ЗМІ – всі щирі друзі РНСУ, зустрілися на Новорічному вечорі у київському Гранд-готелі «Фермонт» (Fairmont Grand Hotel Kyiv), щоб зустріти Новий 2019 рік. За святковими столами панувала дружня атмосфера та взаємопорозуміння.

Розпочалася святкова програма твором видатного українського композитора Миколи Леонтовича «Щедрик», що став відомим в усьому світі символом Нового року та Різдва! Хореографічну композицію виконала володар Гран-прі Міжнародного конкурсу «Талановиті діти України», творчий стипендіат мера м. Києва – Поліна Короленко (Балетмейстер і педагог – Лола Верлан).

Народні обрядові пісні та колядки, що уві-

Творчий стипендіат мера м. Києва – Поліна Короленко. Композиція М. Леонтовича «Щедрик». (Балетмейстер і педагог – Лола Верлан)

йшли в золотий фонд українського мистецтва, під щирі оплески заспівали учасники Студії з підготовки акторських кадрів при Народному хорі ім. Григорія Верьовки. Керівник і директор студії – Мар'яна Видрак. Концертмейстер – Андрій Семеляк.

Урочисту частину заходу розпочав Голова **Ради національних спільнот України** Ашот Ава-

Ансамбль Студії з підготовки акторських кадрів при Народному хорі ім. Григорія Верьовки. Керівник і директор студії – Мар'яна Видрак. Концертмейстер – Андрій Семеляк

несян. Він привітав усіх присутніх з початком Нового року. Подякував членам Ради і всім одиноким та друзям, хто брав активну участь в реалізації гуманітарних і культурно-просвітницьких заходів організації.

«2018 рік для нас був дуже вдалим. Ми зробили значний крок вперед на шляху до національної єдності і розбудови нової України, де

кожна людина будь-якого етнічного походження гідна відчувати себе вільною, незалежною і щасливою! Незважаючи на складну політичну ситуацію в країні, **Рада національних спільнот України** провела чимало благодійних рейдів з доставкою гуманітарної допомоги в зону проведення бойових дій на сході України, виступила організатором міжнародних і всеукраїнських конференцій національних спільнот, взяла участь у законотворчій та мистецькій діяльності державних інституцій і громадських об'єднань», – наголосив А. Д. Аванесян. Також, він подякував Міністерству культури України та Департаменту у справах релігій і національностей Міністерства культури за плідну співпрацю у проведенні заходів і етнічнонаціональних культурно-просвітницьких проектів **Ради національних спільнот України**.

Керівництво **Ради національних спільнот України** висловило величезну подяку за підтримку у проведенні заходів Президенту компанії «Арч ЛТД» Віталію Саркісовичу Григорянцу та Голові українського представництва «Арч ЛТД», Заступнику Голови Ради – Різвану Бабаєву.

Величезна заслуга в успішній роботі РНСУ новоствореної Опікунської Ради РНСУ, Благодійного фонду «Добро без меж – 2017» і Голові зазначених організацій – Заступнику Голови РНСУ Різвану Бабаєву, а також меценатам і громадським діячам.

Голова Опікунської Ради РНСУ, Голова Благодійного фонду «Добро без меж – 2017», Заступник Голови РНСУ Різван Бабаєв

У своєму виступі Різван Бабаєв зазначив, що міжетнічні відносини в Україні потребують уваги з боку держави і підкреслив, що, не зважаючи на певні проблеми в різних сферах суспільного життя, представники етнічних спільнот будуть проводити активну громадську роботу, спрямовану на консолідацію поліетнічного народу України в єдину українську націю. Громадські ініціативи **Ради національних спільнот України** знайшли широку і всебічну підтримку з боку Благодійного фонду «Добро без меж – 2017» і надалі плідна співпраця буде продовжуватися на благо процвітання і добробуту українського суспільства! – наголосив Президент Благодійного фонду та Голова Опікунської Ради Різван Бабаєв.

З вітальними словами на урочистому заході **Ради національних спільнот України** виступили народні депутати України Іван Іванович Крулько та Хвича Нодарович Мепарішвілі, директор Департаменту у справах релігій і національностей Міністерства культури України Андрій Васильович Юраш і керівники Всеукраїнських регіональних товариств етносів України. Урочиста частина завершилася нагородженням активних членів Ради Почесними грамотами та відзнаками РНСУ.

Завдяки активній діяльності громадських організацій, культурних центрів – членів **Ради національних спільнот України** регіональні етнічні товариства сконцентрували свої дії на шляху до етнічного відродження.

Новорічний марафон РНСУ розпочала Рада німців України (РНУ). З вітальним словом виступив Голова РНУ Володимир Лейсле, Го-

лова громадської Ради національних спільнот при Міністерстві освіти і науки України Людмила Федорівна Коваленко, Голова товариства

Лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Анна Шемейко

Соліст Київського театру мюзиклу «Comme il faut» Олександр Боратинець

Народний театр німецького танцю «Дойче Квелле». Худ. керівник – Світлана Цех

«Відергебурт» Лідія Цельсдорф. Музичним подарунком від Ради німців України став виступ талановитих молодих співаків, лауреатів Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Анни Шемейко і соліста Київського театру мюзиклу «Comme il faut» Олександра Боратинця. Надзвичайною хореографічною композицією

«Ін дер вайнахц беккерай» (На Різдво в перкарні) вразили присутніх юні артисти Народ-

Зразковий ансамбль народного танцю «Росток» Київської дитячої школи мистецтв № 3. Худ. керівник – Лола Верлан

ного театру німецького танцю «Дойче Квелле» Ради німців України, вихованці Молодіжного культурного центру «Німецьке джерело». Художній керівник – талановитий педагог і хореограф-постановник Світлана Цех.

Прикрасою новорічного вогника став виступ Зразкового ансамблю народного танцю «Росток» Київської дитячої школи мистецтв № 3. Директор школи – Заслужений працівник культури України Рябоконь Олена Василівна, керівник ансамблю – Лола Верлан.

Дід Мороз біля святкової ялинки РНСУ

Для того, щоб усі мрії здійснилися і зимова казка стала дійсністю – діти, і дорослі чекають появи доброго Діда Мороза!

Був дід Мороз і на нашому святі! Залишив на згадку теплі усмішки і чарівні світлини біля новорічної ялинки!

Зліва направо: Віце-президент Національного конгресу вірмен України Єрванд Данісян та Віце-президент Національного конгресу вірмен України, Голова Координаційної Ради МГО «Родина Мазеп» Ігор Мазепа

Вітання від вірменської спільноти проголосив перший Віце-президент Національного конгресу вірмен України Єрванд Данісян. Музичний подарунок дружньому колективу **Ради національних спільнот України** підготували представники Національного конгресу вірмен України, лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Анаїт Гаспарян та легендарний колектив Вірменського культурного центру імені Едуарда Геворкяна – Народний ансамбль України «Айренік». Художній керівник і балетмейстер – Гоар Геворкян. Танок Карабахських наречених «Узундора» додав теплих емоційних барв від грації і краси чарівних танцівниць.

Спілка поляків України широко відома в

Лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Анаїт Гаспарян

Народний ансамбль України «Айренік». Худ. керівник і балетмейстер – Гоар Геворкян

Голова Спілки поляків України Антоній Стефанович (праворуч), Голова Союзу підприємців поляків України Володимир Щепаняк (другий зліва), члени спілки та почесні гості з Республіки Польща

етнічному просторі країни. Численні культурно-просвітницькі заходи, які вже багато років проводить Спілка, збільшила коло шанувальників польської культури в Україні. На Новорічному вогнику РНСУ з привітаннями від Польської діаспори виступили Голова Спілки поляків України – Антоній Стефанович, Голова Союзу підприємців поляків України Володимир Щепаняк та почесні гості з Республіки Польща.

Польський ансамбль пісні і танцю «Поляни з-над Дніпра». Худ. керівник – Леся Єрмак

Спілку поляків України вже багато років представляє колектив, який є учасником конкурсів, концертів та фестивалів організованих в Україні та Польщі – Польський ансамбль пісні і танцю «Поляни з-над Дніпра». Художний керівник – Леся Єрмак. У виконанні ансамблю був представлений народний танок «Краков'як».

Прекрасні, мелодійні, повні мудрості польські пісні подарував Народний артист України, Заслужений діяч культури Польщі Олег Дзюба – співак, чия творчість відома не тільки в Україні, а і далеко за її межами.

Народний артист України, Заслужений діяч культури Польщі Олег Дзюба

Вишукана культура китайського народу має велику кількість шанувальників в усьому світі. Асоціація діячів етнічного мистецтва на чолі з Інеш Кдировою запросила до своїх лав талановитого співака з Китаю, котрий вже зробив перші кроки до музичного Олімпу України, взявши участь у шоу «Голос країни» минулого року. Сторінку популярного джазу відкрив на Новорічному вогнику співак Сюй Чуаньюн відомим шлягером «All of me».

Вітання від Африканської діаспори та му-

Китайський співак Сюй Чуаньюн

зичний віночок з відомих світових шлягерів і українських пісень під бурхливі оплески представила лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів екзотична Кароліна Егону.

Лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Кароліна Егону

З величезним успіхом пройшов виступ Заслуженої артистки України Інеш Кдирової у супроводі шоу-балету «А6». Запальні шлягери в сучасних ритмах розпочали танцювальну частину свята.

Заслужена артистка України Інеш Кдирова у супроводі славного шоу-балету України «А6»

Молода і чарівна співачка – гостя Новорічного вогнику РНСУ – Юлія Тойвонен не уявляє свого життя без музики і сцени! Перша її поява у телевізійному шоу «Хочу у ВІА ГРУ» подарувала їй численну кількість шанувальників і допомогла стати фіналісткою конкурсу! Сьогодні вона веде активну концертну сольну діяльність і з величезним задоволенням презентує свої улюблені пісні!

Співачка Олена Приз – учасниця святкового концерту РНСУ, вже багато років професійно займається естрадним вокалом у доцента, Заслуженої артистки України Інеш Кдирової. 2018 рік був дуже вдалим для Олени: вона стала лауреатом і володарем Гран-Прі Міжнародних конкурсів у Болгарії та Польщі. Олена Приз завітала до нашого Новорічного вогнику з вітаннями шлягерами!

Учасниця і ведуча Новорічного вогнику Ради спільнот – молода титулована співачка Діана

Гостя Новорічного вогнику РНСУ Юлія Тойвонен у супроводі шоу-балету

Лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Олена Приз

Тайманова, яка сама є автором своїх пісень, сольну біографію розпочала в п'ять років з перемоги у Всеукраїнському дитячому телешоу «Крок до зірок». Потім були численні нагороди Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів. Її ім'я разом з іменем її мами, відомої співачки Заслуженої артистки України Інеш Кдирової, потрапило в Книгу рекордів Гіннеса за участь у найдовшому пісенному марафоні, який тривав більше шести днів! Діана Тайманова є членом Асоціації діячів етнічного мистецтва і бере активну участь у всіх заходах Ради національних спільнот України. Під час концертного виступу вона презентувала пісні з нового альбому «Атоми».

Родзинкою Новорічного вогнику Ради спільнот став виступ легендарного шоу-балету «А6»

Діана Тайманова презентує пісні з нового альбому «Атоми»

під керівництвом Анни Азарової. Колектив є флагом сучасної української естради і широко відомий в країні та далеко за її межами. Репертуар «А6» складають хореографічні композиції із світових мюзиклів, спектаклів і власних постановок на теми вітчизняних і зарубіжних шлягерів.

Надзвичайною майстерністю і пластикою вразив присутніх артист оригінального жанру Віктор Хоменко, переможець конкурсу артистів циркового жанру в Монте-Карло та Флоренції «Вогняний дракон».

Раді національних спільнот України, Асоціацію діячів етнічного мистецтва на міжнародному

Лауреат конкурсу артистів циркового жанру в Монте-Карло «Вогняний дракон» Віктор Хоменко

Олімпі представляє славна родина Коржових, яка вже багато років дарує нам насолоду від вільної задушевної пісні народу рома! В квітні 2018 року в Українському Домі за підтримки Ради національних спільнот України відбувся ювілейний вечір, присвячений 50-річчю творчої діяльності і подружнього життя керівників Театру циганської пісні і танцю «Ромен» – Заслужених артистів України Юрія і Валенти Коржових. На Новорічному вогнику запальні циганські шлягери заспівав їх син – Заслужений артист України Роман Коржов у супроводі солістів ансамблю «Ромен».

У фінальній частині Новорічного вогнику Голова РНСУ Ашот Аванесян і Президент Бла-

Заслужений артист України Роман Коржов і солісти Театру «Ромен»

годійного фонду «Добро без меж – 2017» та Голова Опикунської Ради Різван Бабаєв пригостили присутніх святковим тортом!

Святковий торт Ради національних спільнот України

Кожне свято – це радість, улюблені пісні і звичайно – танці! Фінальним акордом святкового заходу стала танцювальна програма «Дисотека 80-х»!

Новорічний вечір блискуче провели співачка та телеведуча Діана Тайманова і ведучий телевізійних і концертних програм Дмитро Агарков.

Співачка, телеведуча Діана Тайманова і ведучий телевізійних і концертних програм Дмитро Агарков

Дякуємо секретаріату Ради національних спільнот України, колективу інформаційно-аналітичного видання РНСУ «Національний діалог», режисеру концертної програми Інеш Кдировій, режисерсько-адміністративній групі, керівникам художніх колективів і солістам, компанії «Саунд Рент» за прекрасну роботу!

Щира подяка від РНСУ адміністрації Гранд-готелю «Фермонт» за затишок і смачні страви!

Інеш Кдирова

Дружний колектив РНСУ на святкуванні Нового Року

Засідання експертного Круглого столу за участю РНСУ

18 грудня 2018 року в приміщенні київського готелю «Русь» пройшов експертний Круглий стіл на тему «Гаазькі рекомендації щодо прав національних меншин на освіту і Люблянські рекомендації щодо інтеграції різноманітних суспільств – освіта як інструмент сприяння інтеграції». Співорганізаторами заходу були: МОН України, Верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин та дослідницький центр EURAC RESEARCH.

В обговоренні різних аспектів цих рекомендацій взяли участь: заступник міністра освіти та

науки Павло Хобзей, старший радник офісу Верховного комісаріату ОБСЄ, Захір Мовлазаде та дослідники центру Сергію Константін та Елізабет Альбер. Дуже змістовними були коментарі експерта Дмитра Урумова.

В інтерактивній частині заходу активно працювали представники **Ради національних спільнот України**: Емір Валєєв, Людмила Коваленко, Олена Хоменко, Інеш Кдинова та Федора Арнаут.

Дуже цікавим був виступ експерта з питань освіти національних спільнот Тетяни Пилипенко.

Наступного дня там же відбувся Круглий стіл «Рекомендації щодо ефективної участі національних меншин у суспільному житті», організаторами якого були Міністерство культури України, Верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин. З привітальним словом виступив ди-

ректор Департаменту у справах релігії та національностей Мінкультури України Андрій Юраш, який переконливо роз'яснив політику України в

цьому питанні та навів приклади участі представників різних етносів в реалізації етнополітики.

Змістовну презентацію положень Рекомендацій зробив експерт Дмитро Урумов.

В обговоренні питання механізмів ефективної участі спільнот виступив Заступник голови РНСУ Емір Валєєв, який запропонував, зокрема, розглянути питання створення в Україні двопа-

латної виборчої системи Верховної Ради, що дало би можливість реалізувати законодавчі ініціативи представникам етнотспільнот при розробці та реалізації реальної концепції етнополітики України.

І у зв'язку з реорганізацією Департаменту у справах релігії та національних меншин Емір Валєєв зробив пропозицію розробити разом з присутніми експертами пілотний проект квотування участі представників етносів при формуванні апарату управління Департаменту. Емір

Валєєв також звернув увагу на особливості питання участі представників національних спільнот у процесі децентралізації при створенні окремих територіальних громад.

Дуже цікавою та змістовною була інтерактивна частина заходу, в якій керівники та спеціалісти обласних управлінь культури у справах національностей пропонували свої рішення щодо представництва національних спільнот на державній службі на місцевому та регіональних рівнях.

Фільм «Місце сили»: документалістика про душу бессарабських болгар

9 грудня в київському Будинку кіно відбулася прем'єра документального фільму «МІСЦЕ СИЛИ» про історію болгарських колоністів, які вимушені були прийти на бессарабські землі півдня сучасної України знедоленими переселенцями понад два сторіччя тому та як вони змоглися надихнути повноцінне життя у цей занедбаний край, зробити його квітучою домівкою завдяки своїй невгамовній працьовитості, щиро закладеного поколіннями таланту, вірності родовій пам'яті та незламній волі до свободи.

На фото: Присутніх у залі тепло вітала команда творців фільму «Місце сили», а саме: Ян Лелюк (оператор-постановник і режисер монтажу), Дмитро Богач (оператор), Олександр Барон (фотограф), Заріна Арчакова (художній керівник). Режисер також представила Тетяну Доценко, спільно з якою вона займалася перекладом і редагуванням українського тексту, а також мови героїв фільму – жителів Криничного.

СТОЛИЧНИЙ Будинок кіно на кілька годин перетворився на місце єднання бессарабських болгар, які волею долі мешкають і працюють у Києві.

Автор ідеї, режисер та продюсер цього фільму, без перебільшення, визначного явища в нашій сучасній поліетнічній українській культурі – уродженка села Криничне, чарівна Тетяна Станєва (на фото праворуч).

Зокрема, вона розповіла, що стала режисером, тому що мала що розказати світові і дуже хотіла в такий спосіб докричатися про важливість збереження пам'яті та показати унікальність свого народу. Зафіксувати спогади минулого, сьогодення та

передбачити проекцію можливого майбутнього. Це відеолітопис для нащадків!

«Ви не побачите у фільмі експертів, істориків чи науковців. Тільки старі люди, тільки жителі села, тільки живі свідки! І від того він ще більш історичний, ще більш документальний і правдивий. Тож про що він? Про унікальне живописне болгарське село Криничне, що на півдні нашої мальовничої України, розташоване на березі найбільшого в країні прісноводного озера – Ялпуг. Про криничанців, про їх нелегке, але наповнене змістом та пісню життя. Він – про згадки старих людей та їх боротьбу за життя під змінами декількох влад. Тут і про голод, тут і про сльози та сміх, веселощі і важку працю, пісні і болгарське хоро – той код нації, що

ідентифікує болгар по всьому світу. Тут справжні емоції і справжні натружені криничанці. Це фільм про життя і тугу за «Місцем сили», – з глибоким хвилюванням розповідала Тетяна Станєва.

Гості прем'єри також змогли насолодитися фотовиставкою болгарського етнофотографа Олександра Барона, де були представлені найбільш яскраві кадри з фільму «Місце сили». Незабутнє враження залишила етновиставка Тетяни Янчевої-Дукової – фольклориста села Криничне. Атмосферу свята підтримував запальний етно-оркестр «Фа-Дієз»

«Місце сили» – це зріз культури Криничного, де сучасність сусидить з віковою традицією, що зберігає і оберігає своєрідний побут та звичаї болгар, які переселилися на ці родючі землі.

Більше того, «Місце сили» – це фільм про багатогранність не тільки бессарабської культури, а й культури всієї нашої України.

Довідка:

– Село Криничне (Чушмелій) було засноване у 1813 році болгарськими колоністами, які прийшли з північно-східної Болгарії з округу міста Шумен (села Каспичан і Невша).
– Фінансове забезпечення для створення фільму було надано Громадською організацією «Центр розвитку Бессарабії» на чолі з Віктором Куртєвим, народженим у с. Криничне.

Культурна освіта в громадських об'єднаннях національних спільнот України (на прикладі етнокультурного заходу Центру німецької культури «Відерштраль» м. Київ)

ОДНИМ із основних напрямків роботи громадських організацій етнічних німців України – проведення курсів з вивчення рідної мови, що має особливе значення як для старшого покоління, так і для дітей. З нашого досвіду, можемо констатувати, що діти, які відвідують позашкільний заклад з етнокультурним компонентом, мають вищий рівень навичок і умінь, особливо в царині емоційного, естетичного та пізнавального розвитку.

На прикладі роботи Центру німецької культури «Відерштраль» міста Києва, ми хочемо відзначити ряд важливих проектів з етнокультурним компонентом, які працюють на постійній основі щотижня за графіком: клуби народного декоративно-прикладного мистецтва, театральний клуб, історичний, клуб психології та національної ідентичності, розмовний клуб.

28 грудня відбувся етнокультурний вечір для членів громади під назвою «Різдвяна зустріч».

Програма заходу була різноманітною та цікавою. Кожен зміг відкрити для себе щось нове, познайомитись із творчими доробками активних учасників клубів декоративно-прикладного мистецтва.

Була організована невелика виставка картин художників – членів громади, а також виставка тематичних різдвяних прикрас у німецькому національному стилі, які з любов'ю виготовили своїми руками члени громади.

Викладачі німецької мови, які працюють з групами етнічних німців, підготували для своїх учнів міні-вікторини та конкурси на знання національного фольклору та традицій.

Особливою прикрасою вечора стали танцювальні номери від учасників Національного театру німецького танцю «Дойче квелле» (в перекладі «Німецьке джерело») під керівництвом Світлани Цех, які запаль-

ним виконанням, емоційністю та азартом підняли з місць у танок навіть найстарших членів громади.

Ніхто не хотів йти з вечора, тому що почувався затишно – «як вдома». Це – мета нашого Центру, щоб наші члени громади хотіли приходити до свого «Німецького Дому». Таким чином, через етнічні німецькі свята, традиції, розвиток музейної справи, роботу мовних груп і різноманітних тематичних клубів – члени нашої організації та всі, кого це зацікавило, занурюються в німецьке етнокультурне середовище. Адже ми відкриті для всіх, хто хоче ближче познайомитись з культурою, історією та традиціями великого німецького народу.

Людмила Коваленко-Шнайдер, керівник ЦНК «Відерштраль», Інформаційно-освітнього центру «BIZ – Ukraine», член Президії Ради німців України (куратор напрямку «Освіта»)

Етнічні чинники є ідентифікаторами національних культур представників національних спільнот і знаходять відображення в мові, релігії, історії, традиціях та поведінці різних етносів. Таким чином, проживаючи та спілкуючись у середовищі міжкультурного різноманіття, ми вивчаємо національні особливості представників різних національних меншин, а також їх міжкультурні відмінності. Розуміння культури інших народів, їх відмінностей та особливостей, якісно підвищує рівень міжкультурної взаємодії людства.

РАДА НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ

Будуймо майбутнє України разом!

На зворотному боці сторінки – календар для наших читачів на 2019 рік

2019

– рік 100-річчя Соборності України
– рік 30-річчя Ради національних спільнот України

Від національного діалогу – до національної єдності!

Січень - January						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Лютий - February						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Березень - March						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Квітень - April						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Травень - May						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Червень - June						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Листопад - July						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Серпень - August						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Вересень - September						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
30						

Жовтень - October						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Листопад - November						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Грудень - December						
ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	ВС
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

18 грудня – Міжнародний день мігранта

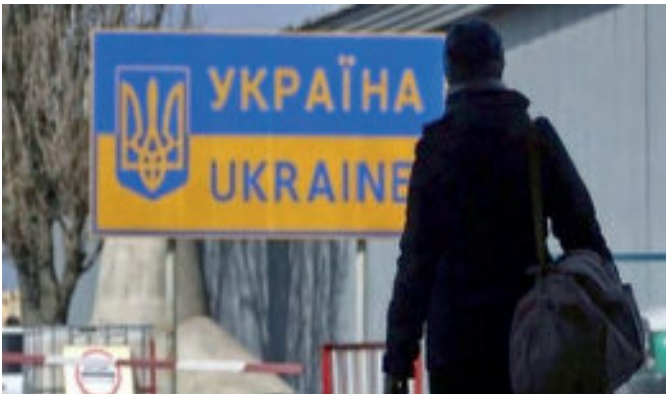
18 грудня, починаючи з 2000 року за пропозицією Генеральної Асамблеї ООН (Резолюція №A/RES55/93) щорічно відзначається Міжнародний день мігранта. У цей день в 1990 році Генеральна Асамблея ООН прийняла Міжнародну конвенцію про захист прав усіх робочих мігрантів і членів їх сімей.

У резолюції Генеральної Асамблеї запропоновано всім державам-членам ООН, урядовим та неурядовим організаціям відзначати Міжнародний день мігранта на основі діяльності з розповсюдження інформації про права людини та основні свободи мігрантів, обміну досвідом та розробки заходів щодо забезпечення їх захисту.

У своїх посланнях, присвячених Дню мігранта, Генеральний секретар ООН неодноразово закликав всі держави приєднатися до конвенції про захист прав робочих мігрантів. Він вказував, що світова економіка все більше залежить від робочих мігрантів, говорив про те, що без вкладу мігрантів суспільство збідніло б.

Громадяни України, бажають вони того, чи ні, рятують економіку європейських держав

Українці вже кілька років поспіль утримують рекорд за числом трудових мігрантів у країни Європейського союзу.

За даними Євростату, в 2017 році громадяни України отримали найбільшу кількість нових видів на проживання в Євросоюзі – 661 874 людини оформили ці документи. За масштабами еміграції в ЄС ми випередили навіть сирийських біженців (їх було 223 тис.).

Переважає кількість цих посвідок на проживання – 87% – українці беруть для працевлаштування. «Українці – для роботи, китайці – для освіти, марокканці – через сімейні причини» – уже кілька років Євростат дає такі заголовки у прес-релізі про причини імміграції в країни ЄС.

Лідирували українці за кількістю отриманих дозволів на проживання в країнах ЄС і в 2015, і в 2016 році. Тоді нашим співгромадянам було видано 500 030 і 588 900 віз відповідно. Тобто щороку кількість виданих українцям дозволів на проживання в країнах ЄС збільшується більш ніж на 10%.

Причому число виданих дозволів на проживання – це не кількість працюючих за кордоном українців. Вид на проживання видається в основному на 5 років. Значить, можна говорити про те, що кожен рік ще понад півмільйона наших співгромадян приєднуються до тих, хто виїхав на заробітки в країни ЄС раніше.

Всі останні роки найбільшу кількість видів на проживання українці отримували в Польщі – 88% від загального числа. Це пов'язано перш за все з політикою цієї держави в галузі трудової зайнятості, яке зробило ставку на розвиток виробництва і економіки в цілому за рахунок дешевої робочої сили трудових мігрантів. Якщо в 2014 році Польща видала 43 663 дозволи на роботу трудовим мігрантам і 60% від цього числа (26,3 тис.) становили візи для українців, то вже в 2016 Польща видала майже 597 тисяч робочих віз, із яких понад 87% – українцям (464 тис.). У 2017 році ще 545 тис. українців виїхали в Польщу заради заробітку. Даних за 2018 рік на сайті Євростату ще немає.

У порівнянні з Польщею, в інших країнах працює на порядок менше українців. Наприклад, серед країн ЄС за підсумками 2017 року, на другому місці опинилася Чехія, яка видала українцям «аж» 9768 дозволів на працевлаштування – у 50 разів менше, ніж Польща.

Як Європа заманює українців

Потоки трудових мігрантів постійно змінюються, що залежить у першу чергу від політики на ринку праці приймаючих країн. Наприклад, ще років 10 тому однією з привабливих для українських «заробітчан» країн вважалася Італія. Але в останні роки кількість виданих цією країною посвідок на проживання трудовим мігрантам з України постійно знижується. Якщо в 2015 році було видано майже 900 видів на проживання для «заробітчан», то в 2017 – тро-

хи більше 300. У той же час, як уже зазначалося, Польща за останні 4 роки в десятки разів збільшила прийом трудових мігрантів з України.

Але останнім часом Польща стає все менш привабливою для українців, тому що для трудових мігрантів відкривають кордони й інші європейські країни, з більш високими зарплатами.

З 2017 року популярнішою стала трудова міграція до країн Балтії, особливо в Литву. За оцінками експертів, рівень зарплат там приблизно такий же, як у Польщі, проте повністю відсутній мовний бар'єр.

З літа 2016 р. запустив «український режим» уряд Чехії, як називають нову міграційну політику місцеві ЗМІ. Ця країна завжди була популярна в українських «заробітчан», але останні роки

Кількість виданих українцям дозволів на проживання в ЄС для працевлаштування

Країна	2015 р.	2016 р.	2017 р.
Польща	354 144	464 279	545 266
Чехія	8051	7607	9768
Угорщина	849	1711	7196
Литва	1363	2310	4266
Данія	1547	1903	2396
Словаччина	1335	1241	2157
Фінляндія	956	1083	1313
Німеччина	552	1332	1290
Латвія	870	920	1086
Іспанія	1095	898	1046
Естонія	865	794	918
Норвегія	624	633	780
Швеція	497	487	733
Великобританія	674	483	430
Швейцарія	615	402	402
Португалія	208	233	346
Хорватія	35	185	343
Італія	889	371	309
Нідерланди	329	283	305
Болгарія	556	28	222
Франція	241	213	210
Кіпр	166	137	188
Австрія	237	176	140
Ірландія	94	116	128
Словенія	173	147	117
Бельгія	117	92	107
Мальта	71	53	85
Румунія	78	53	64
Люксембург	34	54	52
Ліхтенштейн	11	15	18
Ісландія	5	11	14
Греція	17	25	10

кількість трудових мігрантів там постійно знижувалася. Тепер же в Чехії підрахували, що через недостатнє використання іноземної робочої сили Чехія недоотримує сотні мільярдів доларів на рік. І мігрантську програму вирішили розширювати. Хоча ця ідея викликає неоднозначну реакцію в країні, а отже, Чехії навряд чи вдасться найближчим часом наростити обсяги імпорту робочої сили до рівня Польщі.

Одночасно з Чехією, з літа 2016 р., почала діяти державна програма «імпорту робочої сили» в Угорщині. Основний розрахунок був теж на українців. Їх запрошували на угорські заводи, на будівництво. Також кадрові агентства з Угорщини шукали фахівців в області електроніки і ІТ. За підсумками 2017 року Угорщина стала третьою (після Польщі та Чехії) країною за кількістю «трудоових віз», виданих українцям – більше 7 тис.

Головна інтрига 2019 року для «заробітчан»

Починаючи з 2019 року може різко зрости потік трудових мігрантів до Німеччини. В кінці 2018 роки там прийняті проекти двох законів, що стосуються полегшення працевлаштування громадян не з країн ЄС. Ці законопроекти дозволять приїжджати до Німеччини у пошуках роботи всім працездатним громадянам з країн, що не входять до Євросоюзу. Їм не потрібно буде навіть запрошень на роботу. Можна буде шукати робоче місце півроку, вже перебуваючи в Німеччині. Без обмежень за професіями і кваліфікації, в тому числі випускникам вузів, що особливо підкреслюють в німецькому уряді. Головна вимога для претендентів – знати німецьку мову (це будуть перевіряти в посольстві перед видачею дозволу на проживання). Очікується, що ці закони будуть повністю прийняті в першому кварталі 2019 року і наберуть чинності з 2020 р.

Зараз у Німеччині більшість трудових мігрантів – громадяни Сербії, Боснії і Герцеговини, а також прибалтійських країн. Після полегшення доступу на німецький ринок праці громадян країн, що не входять в ЄС, очікується великий потік трудових мігрантів з України. На сьогодні в Німеччині нарахували 1,2 млн незайнятих вакансій, які зможуть закрити трудові мігранти.

Цим зараз дуже стурбовані в Польщі, передчуваючи, що після лібералізації ринку праці в Німеччині число українців в Польщі різко зменшиться. Одне з опитувань, проведених серед трудових мігрантів у Польщі, показало, що 60% з них хочуть виїхати до Німеччини, як тільки з'явиться така можливість. У Польщі, за деякими оцінками, працює близько 2 млн українців. Відтік робочої сили з Польщі прогнозується на рівні 500 тис. – 1 млн осіб.

Тим часом, для Польщі українські «заробітчані» – серйозний «двигун економіки». Влаштовані офіційно, вони платять непогані податки в польську казну. Місцеві ЗМІ з посиланням на офіційних осіб пишуть навіть, що саме завдяки українцям та їхнім відрахуванням у тамтешній пенсійний фонд Польща зможе у 2019 році підвищити пенсії. «+500 злотих пенсіонеру завдяки українцям», – говорить заголовок однієї з недавніх статей у польській пресі.

А ось кількість українців, які працюють в Росії, в останні роки значно знизилася. За даними Федеральної міграційної служби Росії, за станом на березень 2017 року у РФ перебували 2,3 млн українців. Однак у відомстві визнавали, що половину з цього числа складали переселенці з Донбасу, що втікають від військових дій.

Укладачі «індексу процвітання» (ProsperityIndex) в одному з останніх звітів висловили прогноз, що трудова міграція буде домінувати в Європі протягом наступного десятиліття.

Прошло заседание ЛИКа — «В Новый год с Новым творчеством!»

Алла Потапова пожелала участникам: «Нового творчества в Новом году!»

14 декабря в красивом Каминном зале Дома союза писателей Украины прошло очередное заседание Литературно-интеллектуального Интернационального клуба ЛИК под девизом «И снова вместе!». Тема ЛИКа, в преддверии новогодних праздников, была: «В Новый год с Новым творчеством!»

На ЛИК пришли поэты, прозаики, композиторы, исполнители музыкальных произведений, барды, любители музыки и литературы.

Традиционно торжественно открыла заседание председатель ЛИКа, поэт, сказочница, заслуженный работник культуры Украины, Президент общества «Русское собрание» Алла Вячеславовна Потапова. Она искренне поприветствовала

гостей и участников заседания и пожелала всем творческих успехов в Новом году.

— Согласно словарю Даля, — сказала Алла Потапова, — член ЛИКа означает «ликовник» или «ликователь», поэтому все мы «ликователи» — люди, которые, несмотря на трудности, верят в лучшее будущее, и которое, если сильно верить, обязательно придёт.

Затем Алла Вячеславовна прочла символическое стихотворение о птенце, который, несмотря на падение, взлетел и поднялся ввысь, подтверждая свои слова о целеустремлённости и вере в исполнение желаний.

Теплым было выступление нового руководителя Россотрудничества Лидии Николаевны Дьяченко. Она совсем недавно приехала в Киев и на ЛИКе была в первый раз. По ее словам, любая дорога начинается с первого шага, и она очень хочет, чтобы дорога сотрудничества с клубом в сфере культуры была широкой и светлой. По ее мнению, творческие люди — это особый вид людей: без них в любом обществе не было бы движения вперед. А в Украине она видела много красивых, одухотворенных людей и поэтому верит, что все у нас будет хорошо.

«Уже более 90 лет Россотрудничество работает по всему миру и в Украине в том числе. Двери Центра культуры всегда открыты, и мы приглашаем всех желающих на проводимые у нас мероприятия», — сказала Лидия Николаевна.

Далее выступления участников были посвящены самым различным темам.

Прозаик, поэт, действительный член Академии инженерных наук Анатолий Мозжухин прочел замечательное стихотворение, посвященное электрической дуге, которая соединяет не только металл, но и души людей.

Интересным было выступление украинско-болгарского писателя Валерия Азманова (на фото). Он автор более 12 книг, в основном касающихся истории Бессарабии. Валерий презентовал свою новую книгу «Дети Ялпуга», посвященную как раз этой теме.

В стихотворении «Две свечи» заслуженного

преподавателя Киевского Университета архитектуры поэта Вадима Богуславского прозвучал призыв к поэтам: «Быть горящими свечами, а не тлеющим огоньком».

Полным лирики было выступление барда Вадима Перегуды. Присутствующие словно окунулись в прекрасную зимнюю новогоднюю сказку.

Очень ярким было выступление молодого автора и пианиста Антона Перегуды (на фото). Его строфы пронизывал юношеский напор, желание понять самого себя, свою человеческую сущность. А закончил он замечательным исполнением стихотворения Сергея Есенина, которое никого не оставило равнодушным. Перед началом ЛИКа Антон сыграл для участников великолепное попурри из произведений зарубежных композиторов.

Стихотворение поэтессы Мариам Дубровой — о возможности встретить любимого в любое время года — очень тронуло присутствующих.

О невозможности понять сущность женщины, о ее многогранности и неповторимости, рассказывал в своем стихотворении поэт Владимир Ильяс-

шенко (на фото). Он поздравил всех присутствующих с Новым годом и пожелал всего самого лучшего.

Детскими стихами о взрослых порадовал талантливый поэт Валерий Войцеховский.

Прозвучали добрые стихотворные слова Юрия Спиридонова с написанием о приближении хороших веселых новогодних праздников.

Привет с наилучшими пожеланиями к Новому году присутствующим передал от председателя общественной организации «Рада національних спільнот України» (РНСУ) Ашота Аванесяна один из организаторов заседания ЛИКа Вячес-

лав Потапов. Он сообщил о создании при РНСУ Издательского центра и Колл-центра, куда могут обращаться все желающие за консультацией и помощью. Всем присутствующим была роздана газета «Національний діалог», которая выпускается **Радой національних спільнот України**.

Поздравил всех с наступающим Новым годом и пожелал присутствующим самого хорошего Главный редактор газеты «Національний діалог» Михаил Роль (на фото).

Он, в частности, сказал:

— Я восхищаюсь высоким уровнем поэтического творчества "ЛИКовальщиков". Душой и неизменной вдохновительницей участников ЛИКа есть Алла Вячеславовна Потапова. Она не только выдающаяся поэтесса и писательница, она стала музой для многих ярких авторов, раскрывших свой талант в Клубе.

И остальные выступления участников были интересными и увлекательными. Одни затрагивали душевные чувства, другие говорили о нравственности, третьи призывали делать добро во благо людям...

На память о заседании ЛИКа все участники и гости получили грамоты и новогодние сувениры.

Алла Вячеславовна закрыла заседание новогоднего ЛИКа и пожелала участникам: «Нового творчества в Новом году!»

Пресс-служба «РС»

НАН України відзначає 100-річчя з сотнями наукових відкриттів і розробок

Вища державна наукова організація України, яка заснована 27 листопада 1918 року урядом гетьмана Павла Скоропадського, відзначила ювілей. Першим президентом академії і її співзасновником був вчений-природознавець, мислитель і громадський діяч Володимир Вернадський.

3 1962 року президентом установи є двічі Герой Соціалістичної Праці, Герой України, лауреат Ленінської премії, академік Борис Патон.

7 грудня відбулося урочисте засідання та прес-конференція.

Учасники прес-конференції розповіли про сучасний стан, історію Національної академії наук України, а також поділилися досягненнями академії.

3 нагоди ювілею про сотні всесвітньовідомих наукових відкриттів і досліджень і планах

на майбутнє розповіли в п'ятницю на прес-конференції в Укрінформі керівники і співробітники Академії.

Перший віце-президент НАН України Антон Наумовець, зокрема, нагадав головні історичні віхи розвитку Національної академії наук з часу заснування гетьманом Скоропадським, найвидатніші наукові досягнення в різних галузях, які принесли світову славу їх винахідникам і розробникам, а також згадав провідних вчених і науковців, які в різні часи очолювали і працювали в Академії.

«Біля витоків нашої Академії безумовно стояли Володимир Вернадський і Микола Василенко, а далі НАН очолювали і працювали в ній такі відомі вчені зі світовим ім'ям як Олександр Богомолець, Олександр Палладін, Борис Патон. Останній очолює Академію наук до сих пір», — сказав Наумовець.

Він зауважив, що серед видатних вчених НАН в

На фото: Вручення Президентом МААН Б.Є. Патонем золотої медалі МААН «За сприяння розвитку науки» Генеральному директору ЮНЕСКО К. Мацуурі, 2004 р.

різні часи були: відомий на весь світ батько теоретичної механіки Степан Тимошенко — український математик, вчитель майбутніх конструкторів ракетної та космічної техніки Архипа Люльки, Сергія Корольова та Володимира Челомея, Михайло Кравчук — український мікробіолог і епідеміолог, Данило Заболотний — всесвітньо відомий вчений в галузі зварювальних процесів і мостобудування, Євген Патон — відомий фахівець в галузі вивчення структури напівпровідників методами

рентгенівської діагностики, Володимир Мачулін і інші провідні академіки, професори, доктори та кандидати наук, без винаходів і досліджень яких неможливо уявити розвиток української науки.

І головним досягненням НАН України, за словами Наумовця, є те, що Академія і досі зберегла себе в активному стані, залишається центром інновацій міжнародного рівня і гідно забезпечує державу новими досягненнями.

Він також зазначив, що в даний час провідні вчені НАН України працюють над новітніми науковими розробками в таких сферах як екологія, медицина, селекція, електрозварювання, біологія і хімія. Крім цього, останнім часом вчені Академії доклали чимало зусиль для розробки нових проектів та технологій у військово-оборонній сфері. З цією метою була розроблена спеціальна програма і чимало нових розробок вчених НАНУ вже впроваджено в практику.

Рада національних спільнот України приєднується до численних привітань зі 100-річчям НАН України та 100-річчям її Президента, видатного вченого і організатора Б.Є. Патона, які в один день — 27 листопада 2018 року відзначали свої ювілеї.

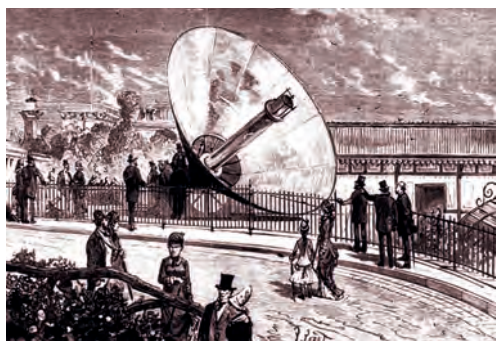
«Зелені» технології ближче, ніж нам здається

РУХ інноваційних технологій вперед спричинює появу не тільки нових можливостей, а й спрямовує людство враховувати екологічну складову в задоволенні своїх потреб. Але, на жаль, цих зусиль недостатньо. За статистикою на одну людину припадає 100 кг забруднюючих речовин, а 3.7 млн осіб хворіють від забрудненого повітря. Кожен із нас може покращити дане становище, використовуючи «зелені» технології, які максимально наближають людину до ефективного використання ресурсів і дозволяють продовжити життя собі та планеті. Існують різні «зелені» технології для вашої оселі, які не тільки мінімізують вплив на природне довкілля, а й заощадять Ваші фінанси.

Сонячні батареї

Сонячної енергії достатньо на нашій планеті.

Перші сонячні батареї

Вона є прекрасною альтернативою непоновлюваним джерелам енергії, таким як нафта і газ. Раніше дана технологія була фінансово недоступною, але за останній час її конкурентоспроможність зросла, тому ціна стала більш приємною.

Сучасні сонячні батареї

Конденсаційні настінні котли

Опалення будинку – це значні витрати. Одним із найекономічніших варіантів є використання конденсаційних настіпних котлів. Це обладнання скорочує витрати на електроенергію та швидко окупається. Його ККД наближається до 70-90 %, безперебійний термін роботи становить 30-40 років, а енерговитрати на це обладнання на 15 % нижчі, ніж у традиційних газових котлів.

Вітрогенератор

Для установки «вітряка» необов'язково потрібні величезні простори та території, які мають потужну продувність. Невеликі версії вітрогенераторів відмінно впровадяться з 15 % потреб будинку. Вітроенергетика виробляє більше електроенергії, ніж атомна, тому за нею стоїть майбутнє.

Світлодіоди

Заміна лампочок, а також їх утилізація є суттєвими проблемами людства, вирішенням яких на сьогоднішній день є світлодіоди. Вони допомагають зберегти електроенергію та зменшити енергоспоживання, тим паче що у деяких цивілізованих країнах світу існує заборона на використання ламп розжарювання, що сприяє світлодіодному трендові та робить його неминучим. Підрахунок вигоди використання світлодіодів продемонстрував високі результати: за 11 років Ви витратите 67 ламп розжарювання або 1 світлодіодну лампу.

Світлодіодний одяг

Утеплення

Неякісне утеплення фундаменту загрожує втратою теплоенергії до 20%. При цьому варто звернути увагу на вікна з потрійним склопакетом, їх використання дозволить зберегти 30-50% тепла. А плівка від УФ випромінювання забезпечить безперешкодне проникнення сонячних променів всередину будинку та захистить від перегріву приміщення у літній час.

Безпечний ультрафіолет

Оптимізація електроенергії

Освітлення займає близько 15% використовуваної електроенергії, тому потрібно оптимізувати свої звички, не витрачаючи дарма даний ресурс і заощаджуючи свої кошти: гасити світло в неживоному приміщенні, використовувати локальне світло замість верхнього та вимикати пристрої після їх повної зарядки. Зарядні пристрої, які вже зарядилися і все

одно даремно «з'їдають» до 20% електроенергії будинку, називають енергетичними «вампірами». Їх ліквідувати можна за допомогою розгалужувачів. Вони аналізують потреби підключених у мережу пристроїв і відтинають ті, що не потребують харчування.

Подвійні двері

Установка зовнішніх дверей являється одним із важливих елементів при будівництві. При цьому, найголовнішим є уникнення небажаних зазорів і, як наслідок, втрати тепла. Встановіть подвійні двері з максимальною теплоізоляцією та обробіть їх герметиком по периметру.

Контроль енерговитрат

На ринку вже є безліч приладів, які допоможуть нам контролювати пристрої, які витрачають багато електроенергії в наших будинках. Наприклад, щоб заощадити енергію при безперервній роботі холодильників і морозильних камер у нічний час слід використовувати двохтарифний лічильник.

Техніка з високим рівнем енергоефективності

Будинок з «розумною» технікою заощаджує до 30 % електроенергії, також раціонально використовуючи інші ресурси, наприклад, воду. Це дозволяє не тільки дбайливо відноситися до природного ресурсу, а і економити свої кошти.

Система збору дощової води

Система збору дощової води є простим механічним обладнанням, яке підключається до

водостічної системи. При цьому забезпечує збір води в ємності для подальшого її технічного використання, наприклад: поливу рослин, миву в туалетах, зрошення тощо.

Отже, підвищивши енергоефективність і знизивши енергоспоживання, ми не тільки заощадимо кошти, а й покращимо екологічну ситуацію у своєму регіоні. Даним можливостям і екологічним нововведенням присвячений ряд форумів «Екологічні стратегії енергонезалежності для громад». Останній із них проходив 12 січня 2018 року в Дніпрі. Він став першим кроком впровадження екологічних інновацій на локальному рівні на прикладі громад. Даний захід організувала компанія «Міжнародна екологічна безпека» (МЕБ) у співпраці з ПП «Авігея СТ» та за підтримки Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Програма форуму спрямована на розвиток громад східних і південних регіонів України, що дозволяє ознайомити місцеві органи самоврядування з використанням системи енергонезалежності регіонів і перспективами розвитку регіону в даному напрямку. На форумі були висвітлені питання:

- впровадження проектів енергонезалежності у громадах і фермерських господарствах;
- екологічної складової та необхідності її застосування на території громад;
- можливостей покращення умов життя (засоби очистки води; вдосконалення надання комунально-побутових послуг, переробка відходів сільського господарства; розвиток туризму та готельного бізнесу).

Під час даного заходу також були продемонстровані теоретичні та практичні заходи енергетичної й екологічної безпеки України, розкриті можливості розвитку регіонів у співпраці різних сфер діяльності, вибудована перспектива переходу до реалізації проектів енергонезалежності регіонів; розкрита інформація про можливості отримання грантів за програмами для ОТГ і фермерів, продемонстровані практичні приклади складання грантових заявок для полегшення доступу до фінансування за проектом USAID. Виступ Президента компанії МЕБ Дмитра Бубела (на фото).

Спікерами форуму були провідні фахівці, чиновники і заслужені діячі своєї справи. Особливий вклад в реалізацію заходу вніс Президент компанії «Міжнародна екологічна безпека» Дмитро Павлович Бубело, який послідовно відстоює необхідність об'єднання зусиль різних сфер діяльності як екологічної кластерної системи в напрямку енергонезалежності регіонів.

Діяльність згаданого форуму буде продовжена у проведенні ряду заходів на місцевих рівнях.

Віра Кім і Аліна Бойко, представники компанії «Міжнародна екологічна безпека»
<https://audit.save-eco.world>

Міжнародний день добровольців в ім'я економічного і соціального розвитку (Всесвітній день волонтерів)

ГЕНЕРАЛЬНА Асамблея ООН у 1985 році запропонувала урядам щорічно відзначати 5 грудня Міжнародний день добровольців в ім'я економічного і соціального розвитку. Дата відзначається

відповідно до резолюції Генеральної Асамблеї ООН A/RES/40/212.

ООН закликала держави здійснити заходи з метою підвищення поінформованості про важливий внесок служби добровольців і тим самим спонукати ще більше людей в усіх сферах діяльності пропонувати свої послуги в якості добровольців як на батьківщині, так і за кордоном.

Волонтери (добровольці) – це люди, які свій вільний час витрачають на благо суспільства.

У всесвітній декларації добровольців сказано, що вони мають право присвячувати свій талант, час, енергію індивідуальним і колективним акціям, не очікуючи винагороди.

РНСУ щиро сумує з приводу непоправної втрати – смерті Маре Вальтерівни Літневської

ВІД імені Ради національних спільнот України висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким та знайомим з приводу важкої втрати – смерті Маре Вальтерівни Літневської – Голови естонського земляцтва в Україні. Перестало битися серце порядної, чуйної, щирої людини і прекрасного керівника. Це непоправна втрата для всіх нас...

Упродовж трудової діяльності Маре Вальтерівна підтвердила високе звання і покликання – працювати з людьми і заради людей. Ми любимо її за уважне ставлення до колег, за щире бажання почути і допомогти кожному, хто цього потребував. Такою чуй-

ною до друзів ми її і пам'ятатимемо.

За понад 10 років самовідданої праці на керівних та відповідальних посадах Маре Вальтерівна ініціювала та сформувала не одну команду однодумців і професіоналів. Навколо неї завжди гуртувалися люди різних професій та статусів, і до кожного вона прагнула і вміла віднайти свій особливий підхід.

До Маре Вальтерівни звертались як за професійною порадою, так і з будь-яких життєвих питань. Чуйна, уважна, щира, позитивна і принципова, вона випромінювала життєдайну енергію, світло, прагнула передати цінний досвід, уміння молодим колегам та охоче навчалася новому і прогресивному.

За роки роботи Маре Вальтерівна не раз була відзначена за сумлінну працю і високий професіоналізм органами державної влади та іноземними дипломатичними представництвами.

Розуміємо, як важко змиритися з цим непоправним горем. Неможливо відшукати слів розради, коли зупиняється серце найріднішої людини, яка віддавала всю свою любов, підтримувала та завжди знаходилася поруч. Жодними словами не втамувати пекучий біль та не загоїти рани в душі. Сумуємо та підтримуємо її рідних у важку годину скорботи. Нехай опіка Всевишнього полегшить гіркоту втрати найдорожчої для Вас людини, а наші молитви та щирі співчуття полегшать родинне горе.

У нашої пам'яті Маре Вальтерівна Літневська назавжди залишиться добрим другом, доброзичливою колегою, надійним радником, професіоналом своєї справи. Вічна пам'ять нашої колезі і другу!

Керівництво РНСУ

20 грудня — міжнародний день солідарності людей

ПРОГОЛОШЕНО цей день Генеральною Асамблеєю ООН у резолюції, присвяченій проведенню першого Десятиліття ООН по боротьбі за ліквідацію убогості. Відзначається щорічно 20 грудня, починаючи з 2006 року.

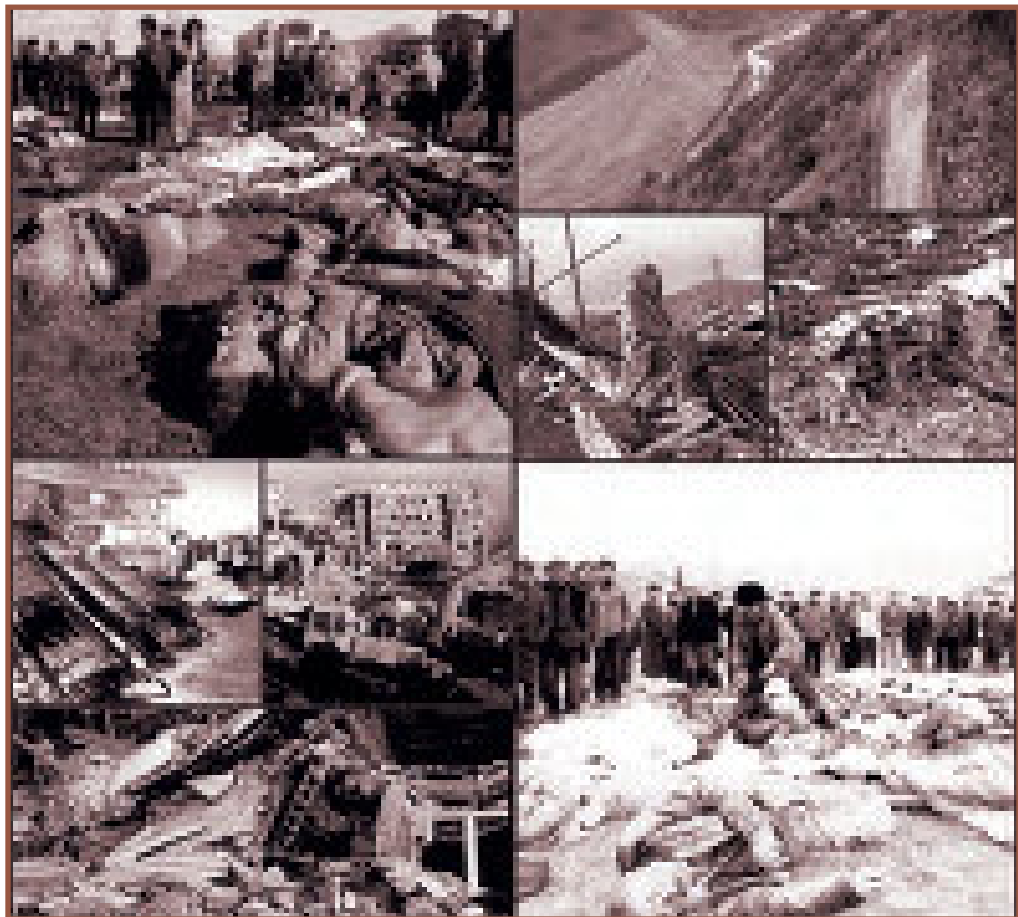
Резолюція ООН посиляється на Декларацію тисячоліття, в якій говориться, що солідарність буде в XXI столітті однією із фундаментальних цінностей людства.

Солідарність – це єдність переконань і дій, взаємодопомога і підтримка членів соціальної

групи, що ґрунтуються на спільності інтересів і необхідності досягнення загальних групових цілей, спільна відповідальність.

РНСУ вшановує пам'ять загиблих 30 років тому під час Спітакського землетрусу

30 років тому землетрус у Вірменії забрав життя понад 25 тисяч людей. Спітак виявився страшнішим за Чорнобиль!

7 грудня 1988 року о 12:41 за місцевим часом на північному заході Вірменії стався один із найбільш руйнівних в історії землетрусів.

Унаслідок землетрусу було повністю зруйноване місто Спітак і 58 сіл. Частково зруйновані міста Ленікан (нині Гюмрі), Степанаван, Кіровакан (нині Ванадзор) і ще понад 300 населених пунктів.

Загинули понад 25 тис. осіб, ще близько 140 тис. стали інвалідами. Понад півмільйона людей залишилися без даху над головою. В епіцентрі землетрусу – Спітаку – інтенсивність поштовхів досягла 9-10 балів (за 12-бальною шкалою MSK-64). Місто було зруйноване за 30 секунд. Підземні поштовхи відчувалися в Єревані та Тбілісі. Хвиля, викликана землетрусом, обійшла планету 2 рази і була зареєстрована науковими лабораторіями в Європі, Азії, Америці й Австралії.

У цілому катастрофа охопила близько 40% території Вірменії. Майже половина промислового потенціалу Вірменії в результаті землетрусу була виведена з ладу. Через ризик аварії було зупинено Вірменську АЕС. Економічний збиток від лиха перевищив \$13 млрд.

Спітакський землетрус, разом з Чорнобильською трагедією, став найстрашнішою катастрофою останніх років існування СРСР.

За однією з версій трагедія на півночі Вірменії сталася в результаті випробувань геофізичних бомб, що викликало штучний землетрус. Радянські верхи на чолі з Горбачовим, і вояччина на чолі з Язовим намагалися засекретити цей факт і видати за природний землетрус. За розрахунками сейсмологів, природного землетрусу такої страшної сили в цьому місці бути не могло.

Допомогу в ліквідації наслідків землетрусу, гуманітарну допомогу надали 111 держав з усіх континентів, у тому числі Україна.

Зокрема, у місті Ленікан допомогу постраждалим внаслідок цього землетрусу надавав тоді загін «Каскад» із студентів і співробітників Київського політехнічного інституту.

«Шановні друзі!»

Багато хто пам'ятає, який потужний рух був розгорнутий по наданню допомоги потерпілим від Спітакського землетрусу. Всі республіки, що входили до складу Радянського Союзу, у тому числі і Україна, відгукнулися на біду, направляючи на місце трагедії загони рятувальників, машини швидкої допомоги, людей, техніку, все

необхідне. Вірменія не залишилася наодинці зі страшною трагедією.

Українці та вірмени і сьогодні залишаються братніми народами, сильними і самобутніми націями. Під час Революції Гідності, перший, хто поклав свою голову, захищаючи бажання українців жити у вільній, демократичній та незалежній державі був вірменин Сергій Нагорян.

7 грудня по всім вірменським організаціям проводяться скорботні заходи з метою всенародного вшанування подвигу та жертвності героїв, що постраждали під час землетрусу.

Рада національних спільнот України, як і всі українці, розділяє з братнім вірменським народом скорботу з приводу цих сумних роковин. Ми були, є і будемо разом!

Закликаємо всі народи світу до миру. Ми всі маємо не конфліктувати, а комунікувати, зміцнювати наш діалог, допомагати один одному. Віримо, що здоровий глузд урешті-решт переможе і у світі запанує мир і гармонія.

Радою національних спільнот України спільно з Національним конгресом вірмен України було ініційовано проведення заходу з метою вшанування пам'яті загиблих та постраждалих під час Спітакського землетрусу.

До участі в заході були запрошені ліквідатори землетрусу, які брали участь у рятувальних і відбудовних роботах:

- Володимир Миколайович ГУСАКОВ,
- Олександр Йосипович ДАВИДОВИЧ,
- Володимир Григорович АРТЮХ,
- Олександр Михайлович КАСЯНЧИК.

Під час заходу відбулася церемонія нагородження відзнаками РНСУ та НКВУ і загальнонаціональна хвилина мовчання в пам'ять про загиблих. Це вагомий привід згадати і осмислити велику трагедію минулого століття, пом'янути у молитві невинних жертв.

Маючи таку велику підтримку братнього народу, ми розуміємо, що усі труднощі неодмінно будуть подолані. Усі трагічні сторінки як вірменського, так і українського народів повинні відійти у минуле!»

Голова РНСУ, Президент Національного Конгресу вірмен України, Заслужений діяч культури України Ашот АБАНЕСЯН

Національний архівний фонд України (НАФ) – ювілей і здобутки

24 грудня 2018 року ось уже як 20 років поспіль співробітники архівних установ України святкують на офіційному рівні своє професійне свято.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ державний архів громадських об'єднань України без перебільшення можна назвати «архівом громадянського суспільства» нашої держави.

Воно було започатковане відповідно до Указу Президента України Л.Д. Кучми від 30 жовтня 1998 р. В Указі зазначалося: «Враховуючи значний внесок архівних установ України у розвиток вітчизняної науки і культури, інші сфери життя суспільства, необхідність подальшого вдосконалення архівної справи та на підтримку ініціативи працівників архівних установ, постановляю: Установити в Україні професійне свято – День працівників архівних установ, який відзначати щорічно 24 грудня».

Ця дата обрана не випадково, адже 24 грудня 1993 р. Постановою Верховної Ради України введено в дію Закон України «Про Національний архівний фонд та архівні установи», підписаний Президентом України Л.М. Кравчуком. Даний нормативно-правовий документ був покликаний «регулювати суспільні відносини, пов'язані із формуванням, обліком, зберіганням і використанням Національного архівного фонду, та інші основні питання діяльності архівних установ». Він став першим галузевим законом незалежної Української держави та одним із перших законодавчих актів у сфері архівної галузі на пострадянському просторі.

Представники Спілки архівістів

України у своєму зверненні до працівників архівних установ у 1994 р. влучно відмітили: «24 грудня 1993 року було прийнято Закон України № 3814-XII «Про Національний архівний фонд та архівні установи». Ця подія для життя архівістів має без перебільшення історичне значення. Уперше на такому високому рівні визнано суспільну значущість їх діяльності, встановлено державні гарантії для зберігання, примноження і використання документальної частки багатющої національної історико-культурної скарбниці. Закон заклав правові основи реформування архів-

ної справи в незалежній Україні, виведення її на світовий рівень розвитку».

Відповідно до статті першої Закону (в редакції від 24 грудня 1993 р.), Національний архівний фонд України (НАФ) визначався як «сукупність документів, незалежно від їх виду, місця створення і форми власності на них, що зберігаються на території України, відображають історію духовного і матеріального життя її народу та інших народів, мають наукову історико-культурну цінність, визнані такими відповідною експертизою і зареєстровані у порядку, передбаченому цим Законом. До Національного архівного фонду належать також архівні документи, що зберігаються за межами України і відповідно до міжнародних угод підлягають поверненню в Україну. Підприємства, установи, організації, службові особи, громадяни та їх об'єднання зобов'язані забезпечувати схоронність Національного архівного фонду та сприяти його поповненню».

Загалом, прийнятий Закон складався

з 42 статей в дев'яти розділах (сьогодні це 43 статті та десять розділів), які унормовували функціонування системи вітчизняних архівних установ, їхнє фінансування та матеріальне забезпечення; формування, облік, зберігання та використання Національного архівного фонду; право власності на документи НАФ; міжнародне співробітництво в архівній справі; відповідальність за порушення законодавства про НАФ та архівні установи.

За офіційними даними Державної архівної служби України загальна кількість документів Національного архівно-

го фонду на сьогодні становить 82 млн одиниць зберігання. Цей величезний обсяг задокументованої національної пам'яті зосереджений у мережі архівних установ України, яка включає 2284 установи. З них 9 центральних державних архівів, 4 науково-дослідні та інші центральні державні архівні установи, 24 державні архіви областей та державний архів в Автономній Республіці Крим, 2 державні архіви міст Києва та Севастополя, 2 міські архіви, 468 архівних відділів (секторів) райдержадміністрацій, 134 архівних відділів (секторів) міських рад, 12 галузевих архівів та 1628 трудових архівів, створених при міських, районних, сільських та селищних радах.

Об'єднані єдиними цілями та завданнями із надійного забезпечення збереженості національного документального надбання, його примноження ефективного використання, архівні установи, разом з тим,

мають певні специфічні особливості у своїй діяльності. Вони обумовлені, насамперед, характером документів, що зберігаються, та профілем комплектування архівних фондів. Так, Центральний державний архів громадських об'єднань України без перебільшення можна назвати «архівом громадянського суспільства» нашої держави. У його фондах представлені свідчення усієї палітри суспільно-політичної історії України ХХ століття. А щоденна, копітка робота його працівників спрямовується на налагодження співпраці із сучасними громадськими формуваннями у справі поповнення архівної колекції профільними документами, а також на досягнення розуміння всіма учасниками державотворчих процесів важливості формування Національного архівного фонду як основи ідентифікації та історичної пам'яті Українського народу.

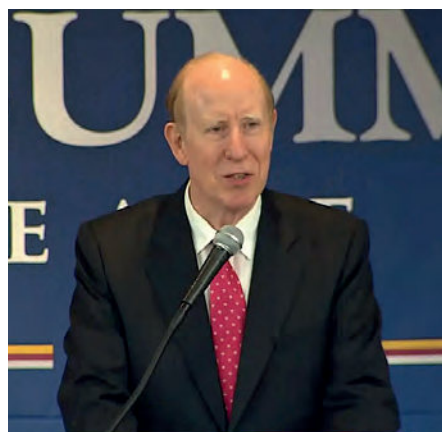
Саме в цьому вбачають своє фахове покликання архівісти. Їх місія чітко визначена статуттом Міжнародної ради архівів: «Архіви становлять пам'ять націй і суспільства, вони формують їхню ідентичність і є наріжним каменем інформаційного суспільства. Зберігаючи свідчення людської діяльності, архіви підтримують систему управління і створюють основу для забезпечення прав індивідуумів, організацій і держав. Гарантуючи право громадян на доступ до офіційної інформації та вивчення своєї історії, архіви створюють фундамент для демократії, прозорого і якісного державного управління».

Максим Гречко, архівіст I категорії Центрального державного архіву громадських об'єднань України

Колектив ЦДАГО України під час привітання Головою Укрдержархіву Тетяною Барановою

Діалог є одним із найважливіших компонентів зміцнення довіри, — Томас Волш

Томас Волш, Доктор філософії, Президент Федерації Всесвітнього миру

Діалог – це не просто слово, яке означає розмову між двома людьми. Діалог має ширший зміст, який включає в себе духовне, моральне, соціальне значення. Це виклик для безперервного пошуку спільних інтересів, загального сенсу.

Це заклик для всіх нас визнати, що ми – члени однієї «людської сім'ї», що ми покликані заглядати далі свого племені, не відмовляючись від наших племінних ідентичностей.

Діалог є одним із найважливіших ком-

понентів побудови соціального капіталу, зміцнення довіри. Хоча ми не завжди в змозі використовувати цей інструмент успішно, коли гармати стріляють, а бомби падають, ми можемо шукати можливості, щоб, з одного боку, запобігти конфлікту на стадії виникнення, а з іншого – заохочувати до примирення та вирішення конфліктів у рамках стратегії постконфліктної трансформації суспільства шляхом повторного зміцнення довіри.

Журнал «Україна миротворна» Федерації всесвітнього миру, №2, 2017

Що треба знати про вибори Президента України-2019

Чергові вибори Президента України відповідно до Конституції України призначені Верховною Радою України на неділю 31 березня 2019 року. Глава держави буде обраний шляхом прямого загального таємного голосування на п'ятирічний термін.

Хто може висуватися на посаду Президента?

Чергові вибори Президента України відбуваються раз на п'ять років і регламентуються статтею 103 головного закону держави – Конституції, а також законом про вибори президента та про Центральну виборчу комісію (ЦВК). Згідно з Конституцією, для того щоб стати кандидатом у президенти, потрібно:

- бути громадянином України;
- досягти 35-річного віку;
- мати право голосу на виборах;
- проживати в Україні протягом 10 років перед днем виборів;
- знати державну українську мову.

Крім того, кандидатаві потрібно внести в Центральну виборчу комісію (ЦВК) «виборчу заставу» на суму у 2,5 мільйона гривень. Таким чином, коло потенційних кандидатів відразу звузиться. ЦВК повертає заставу тільки тим кандидатам, хто потрапив до другого туру виборів або ж переміг. Одна й та сама особа не може обіймати вищу посаду в державі понад два строки підряд. Висунути кандидатуру можна через висунання політичною партією або шляхом самовисування. Також кандидат повинен надати декларацію про доходи за рік, що передувє року початку виборів. Перегони триватимуть 90 днів. Перший тур голосування відбудеться 31 березня, а якщо жоден кандидат не набере понад 50 відсотків голосів, то другий тур має відбутися 21 квітня.

Кандидати у президенти-2019

Про свої президентські амбіції перед офіційним початком кампанії, що стартувала 31 грудня 2018 року, заявляли понад два десятки політиків та діячів. Реєстрація триватиме до 9 лютого 2019 року.

У скільки обійдуться вибори?

Вибори Президента України – спра-

ва недешева і вимагає значних коштів на організацію. Центральна виборча комісія України на своєму черговому засіданні 3 січня затвердила кошторис, який передбачає на проведення президентських виборів 2019 року понад 2 мільярди 354 мільйони гривень. На функціонування Державного реєстру виборців виділять понад 223 мільйони гривень. Окрім того, ЦВК затвердила кошторис своїх власних видатків на підготовку та проведення чергових виборів Президента України на суму в понад 266 мільйонів гривень.

Як організовано голосування в Україні?

Відповідно до законодавства, обрання Президента проводиться шляхом таємного волевиявлення громадян України, які досягли повнолітнього віку. Для отримання бюлетеня і подальшого голосування виборець повинен надати члену комісії паспорт або інший документ, що засвідчує українське громадянство. Вибори Президента України проводяться за єдиним загальнодержавним одномандатним виборчим округом, до якого входить вся територія України. Для проведення виборів Президента України виконавчими комітетами сільських, селищних, міських (міст, де немає районних рад), районних у містах рад або органами, що відповідно до закону здійснюють їх функції, складаються списки виборців по кожній виборчій дільниці. Голо-

сування проводиться у день виборів або в день повторного голосування з 8 до 20 години. Час роботи, а також адреса виборчих дільниць вказується в запрошеннях. Їх вручають кожному виборцю в строк не пізніше, ніж за 5 днів до проведення голосування. Якщо всі кандидати у президенти України до дня виборів зняли свої кандидатури, ЦВК не пізніше як на двадцятий день після встановлення результатів виборів вносить до Верховної Ради України подання про призначення повторних виборів.

Голосування за кордоном

Для проведення голосування на виборах Президента у закордонному виборчому окрузі використовуються закордонні виборчі дільниці, утворені ЦВК на постійній основі. Громадянин України, який проживає або перебуває у період підготовки та проведення виборів за межами України, реалізує своє право голосу на виборах на загальних підставах, незалежно від правових підстав перебування на території іноземної держави, а також перебування чи неперешкоди на консульському обліку в дипломатичній установі України. Для того, щоби взяти участь у голосуванні, треба бути включеним до списку виборців на закордонній виборчій дільниці (про це варто подбати завчасно), особисто прибути на закордонну виборчу дільницю, маючи при собі документ, що підтверджує громадянство України та є підставою для отримання виборчого бюлетеня. Раніше стало відомо, що Центральна виборча комісія ліквідувала п'ять закордонних виборчих дільниць, створених на постійній основі в Росії.

Як голосуватимуть переселенці?

За даними Міністерства соціальної політики України, станом на листопад 2018 року на облік було взято 1,5 мільйона переселенців з тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей та анексованого Криму. Вони не мають можливості обирати місцеву владу та половину Верховної Ради України за мажоритарною системою, адже таке голосування прив'язане до місця реєстрації громадянина. Утім, ці особи можуть голосувати на президентських виборах та обирати 225 депутатів парламенту за партійними списками. Але для цього треба звернутися до територіальних виборчих комісій за місцем проживання для тимчасової зміни місця голосування. Нещодавно ЦВК спростила цю процедуру для переселенців - відтепер їм не треба додатково підтверджувати причини перебування не за місцем

реєстрації, а достатньо лише пред'явити паспорт з реєстрацією в Криму чи на непідконтрольній частині Донбасу. Майже дві третини цих осіб, однак, не обізнані з таким порядком голосування, свідчать дані опитування.

Як голосувати трудовим мігрантам

Трудовим мігрантам проголосувати куди складніше. Спочатку їм потрібно стати на консульський облік, надати всі необхідні документи: закордонний паспорт, робочу візу, посвідка на проживання, договір про оренду житла і т.д. Тільки після цього вони зможуть написати заяву про тимчасову зміну місця голосування.

Виборчі дільниці будуть відкривати тільки при постійних консульських установах. Наприклад, в Польщі таких установ всього чотири, отже, і виборчих дільниць для українців буде чотири – в Гданську, Варшаві, Кракові та Любліні. У Німеччині – шість, в Канаді – три, в Білорусі – два.

Таким чином, проголосувати на майбутніх виборах зможуть всі українці: і ті, які виїхали за межі України на заробітки, і ті, хто прописаний на тимчасово окупованих територіях. Українські громадяни, які живуть в Росії зможуть проголосувати тільки в сусідніх країнах

Проте, не варто забувати, що найкраще перед виборами перевірити, включили вас в списки чи ні.

Вже 22 березня, не пізніше, ніж за вісім днів до виборів, виборчі комісії повинні отримати списки тих, хто буде голосувати. А на наступний день ці списки надаються для загального огляду, тому кожен бажаючий може звернутися в свою виборчу дільницю, де він і збирався голосувати, і уточнити, чи внесений він у список, чи все вірно з прізвищем, ім'ям і адресою прописки.

За матеріалами Інтернету

Календар виборів Президента України 2019

Початок передвиборчої кампанії:

30 грудня 2018 року

Висування кандидатів у президенти:

з 31 грудня 2018 року до 4 лютого 2019 року

Закінчення реєстрації кандидатів в президенти:

9 лютого 2019 року

Дата президентських виборів:

31 березня 2019 року

Оголошення результатів виборів:

до 10 квітня 2019 року

Дата ймовірного другого туру президентських виборів:

21 квітня 2019 року

Оголошення результатів другого туру:

до 1 травня 2019 року

Інавгурація Президента:

до 3 червня 2019 року

Как встречают Новый год в некоторых странах Европы

Вся Европа 31 декабря не только провожает старый год и готовится к встрече нового, но и отмечает день Святого Сильвестра. Французы, равно как и остальные жители Европы, в этот день предпочитают веселиться, гулять, пить и есть. Всё потому, что когда наступил 1000-й год, люди ожидали конца света. Из моря, согласно легенде, должен был выползти змей Левиафан, чтобы проглотить всю Землю, но Святой Сильвестр победил змея в невидимой битве. Этот праздник отмечается фейерверками и народными гуляниями.

Новогодняя ночь в Великобритании

В Англии на Новый год подарки дарить не принято. Главный колокол — Биг Бен — начинает звонить даже раньше полуночи, но его звон приглашают специальным одеялом. Ровно в 12 часов одеяло срывают, и колокол звонит во всю мощь, возвещая о приходе Нового года. Считается, что влюбленные, чтобы не расстаться в будущем году, должны поцеловаться под веткой омелы.

Самый известный новогодний обычай в Британии — это традиция первого гостя. Если после того, как часы пробьют 12 и возвестят о начале Нового года, первым гостем в доме будет темноволосый мужчина — год будет успешным. В Англии гость приносит с собой хлеб, уголек, щепотку соли: это символы еды, тепла, благосостояния. Как правило, первый гость, войдя в дом, молча, проходит к камину — сердцу дома и бросает туда уголек, и только потом поздравляет хозяев с праздником. Первого гостя нужно обязательно накормить.

Главное блюдо на новогоднем столе у жителей Великобритании — это, безусловно, индейка. Ее подают либо под соусом из крыжовника либо фаршируют под овощным гарниром. Новый год для жителей Британских островов — это продолжение праздничных рождественских дней.

Французские традиции

Во Франции Деда Мороза называют Пер Нозлем. Французский Дед Мороз в новогоднюю ночь кладет каждому ребенку подарок в башмачок. В новогодний пирог запекали боб, и кому доставался кусок с бобом — получал титул бобового короля и все подчинялись его приказам в праздничную ночь. На столе должно стоять 13 десертов. У французов они символизируют 12 апостолов и Христа. Жители верят, что так они получают благословение на весь грядущий год. Но самое главное — это

праздничный салют. Это самое яркое зрелище во всей Франции. Посмотреть салют собираются все жители и приезжие, бывает, что места на площади и в округе хватает не каждому. Идет салют около 30 минут, бывает, что затягивают до 40 или даже до часа. Виноделы встречают Новый год выходом к виноградникам, а ровно в полночь каждый должен съесть по виноградинке, чтобы год был успешным.

Новогоднее очищение в Италии

Итальянцы — шумный и экспрессивный народ. Поэтому и праздники в Италии проходят с широким размахом, всеобщим весельем, взрывами петард и яркими звездами фейерверков. Новый год итальянцы любят встречать в больших компаниях и на улице, в отличие от Рождества, которое проводят дома за столом, с традициями этого праздника.

Чтобы денежная удача пришла в дом, жители солнечной Италии раскладывают мелкие монетки из металла на подоконнике и зажигают свечи. Чтобы привлечь к себе удачу, итальянцы в этот день ходят в красном белье. Витрины всех магазинов тоже буквально полыхают пожаром от вещей красного цвета.

С первым ударом колокола из окон могут полететь разные предметы — стулья, тумбочки, кресла и прочие предметы, на вас могут упасть рваные брюки или раритетный телевизор.

Так итальянцы, избавляясь от всего старого, очищают место для нового.

В Италии бытует мнение, что наступивший год пройдет так же, как и первое января. Поэтому после новогодней ночи итальянец никогда не будет брать или давать деньги в долг или работать.

В Испании — Новый год со вкусом

В новогоднюю ночь вся Испания сияет многочисленными салютами, огнями гирлянд и улыбками празднующих. Новый год в Испании называют Año Nuevo — это середина святочного периода или священного двенадцатидневья, начинающегося 25 декабря Рождеством и заканчивающегося 6 января Днем Волхвов.

Новогоднюю ночь (Noche vieja) многие испанцы встречают не дома, а на заполненных празднующими улицах, в барах и ресторанах, на дискотеках и народных гуляниях. После праздничного ужина в кругу семьи, испанцы отправляются на главную городскую площадь в Мадриде — это Пуэрта дель Соль, в Барселоне — площадь Каталония. Там собираются тысячи людей, в руках у которых кульки с двенадцатью виноградинами. Под бой часов, по почти столетней традиции, местные жители съедают 12 виноградин, каждая из которых символизирует успешный грядущий месяц. Надо успеть съесть по виноградине каждые три секунды после удара часов. При этом нужно еще успеть выплюнуть косточки раньше, чем закончится бой часов. Считается, что новогодние виноградины приносят удачу и отгоняют нечистую силу.

Новый год в Германии

Новогодние подарки в Германии детям преподносит не Санта-Клаус. В Новый год детям Берлина, Кельна, Мюнхена и других немецких городов долгожданные подарки дарит рождественский человек по имени Вайнахтсман, который приходит в гости вместе с тихой и обаятельной Кристиндой. Вайнахтсман наряжен в вывернутую шубу, подпоясан цепью, в руке он держит розги для наказания озорников, а также мешок с подарками. Кристинда вся в белом, ее лицо покрывает белая вуаль, в руках

она держит корзину с яблоками, орехами и сладостями. На Новый год в Германии существует смешная традиция: как только часы начинают отбивать двенадцать раз, люди любого возраста залезают на стулья, столы, кресла и с последним ударом все вместе, с радостными воплями, «впрыгивают» в Новый год. После этого торжество перемещается на улицу. Одна любопытная примета связана с Новым годом в Германии. К удаче — встретить в новогоднюю ночь трубочиста. Но если еще удастся испачкаться в саже, то сопутствие постоянного везения ему гарантировано!

В Новый год на праздничном столе обязательно стоят рыбные блюда, самое популярное из которых — карп, поскольку рыбная чешуя напоминает монетки. Считается, что тот, кто носит в кошельке пару больших кружочков чешуи карпа, станет скоро богат.

Где бы вы не праздновали Новый год, главное — сохраняйте праздничное настроение!

Ханука в 2019 году

Ханука означає «освячення», «новосілля». Це свято чистоти і перемоги світла над п'янкою, воно вчить людей ніколи не впадати в розпач. Як каже єврейська мудрість, трохи світла достатньо для того, щоб розсіяти велику темряву.

В Израиле только национальные и религиозные праздники отмечаются на государственном уровне. Они внесены в еврейский

календарь, в котором начало года приходится на сентябрь или октябрь. Так как месяцы соответствуют лунным фазам, праздничные даты смещаются и могут отмечаться в разные дни. Ханука в 2019 году наступит накануне основного праздника: вечером 22 декабря и продлится до 30 декабря. Этот праздник является вторым по значимости у еврейского народа и отмечается в честь обновления главной святыни — Храма. Очень часто Хануку называют праздником Огней или Свечей, что связано с особенностью ее празднования. Главный обряд праздника, который совершается каждый вечер в течение всех восьми дней — зажигание свечей. Ежедневно в синагогах читается молитва Галель, в которой благодарят и восхваляют Бога. Все верующие выставляют ханукию (особый праздничный восьмисвечник) на подоконнике, чтобы все прохожие на улице могли видеть священный огонь. Этот обряд служит выполнением предписания об «обнародовании чуда»...

По традиции он отмечается в течение восьми дней, и посвящен чуду спасения еврейского народа в древнем Израиле. Праздник связан с повторным освящением Храма во II веке до н. э. Свечи или огни, которые зажигают все верующие иудеи, помогают поддержать память о древних событиях, изменивших историю всего еврейского народа.

Конкурс від редакції газети «Національний діалог» для наших читачів: «А що це могло б означати?»

Оголошуємо творчий конкурс для читачів газети «НД» під назвою: «А що це могло б означати?»

Ваше завдання – придумати вдалий лаконічний підпис під фото.

Кожен із учасників конкурсу має до 15 лютого 2019 року (включно) надіслати свій варіант підпису під фото на редакційну пошту ND-RNSU@UKR.NET з поміткою «Конкурс: підпис до фото».

Переможець, визначений за рішенням журі, отримає грошову винагороду 300 грн.

Ще два учасники конкурсу, які надішлють вдаль варіанти підписів, отримають по 200 грн.

Вручення грошових призів відбудеться

ся у березні, після виходу лютого номеру газети «НД», в якому будуть опубліковані підсумки конкурсу.

Бажаємо успіху!

7-річний киянин став зіркою Instagram і заробляє до \$ 1000 за місяць

Кумедний український хлопчик вірменського походження притягує до себе армію прихильників

7-річний першокласник із Києва Арлен Хасапетян став популярним Instagram-блогером і сьогодні непогано заробляє на рекламі. Місячний зарібок іноді досягає \$ 1000. А секрет його успіху – в харизматичності і пухких щічках. Про це в інтерв'ю ТСН розповіла його старша сестра Марія. Публікації з Арлен набирають сотні тисяч переглядів.

Сюжети для публікацій створюються на основі повсякденного життя школяра. Дитина виявився харизматичним актором і охоче позує на камеру. У ролі сценариста, оператора і режисера виступає переважно його сестра. Найчастіше з рекламними пропозиціями звертаються інтернет-магазини, ресто-

рани і кафе – пропонують хлопчикові продегустувати їх страви на камеру.

На виручені гроші маленькому Хасапетяну купують іграшки і різноманітні гаджети.

За інф. ТСН

Новогодние анекдоты:

Девушки с возрастом перестают писать письма Деду Морозу не из-за того, что взрослеют, а из-за того, что ждут, пока он напишет первый.

❄ ❄ ❄

Люся твердо решила: «В этом году письмо буду писать Снегурочке... Она, как женщина, должна меня понять!».

❄ ❄ ❄

«31 декабря пообещал себе, что отвечу на каждое поздравление с Новым Годом. В результате позвонил маме, сбербанку и мегафону...»

❄ ❄ ❄

Елка должна становиться с годами все больше, чтобы пропорция из детства не нарушалась.

❄ ❄ ❄

Дедушкам и бабушкам, которые плохо вели себя в этом году, Дед Мороз пода- рит внуков на все зимние каникулы.

❄ ❄ ❄

– Какие планы на Новый год?

– Никаких... Сначала наготовлю и приберусь... Потом все съем и намусорю...

❄ ❄ ❄

«Новый год наступил. За столом двое мужиков. В руках стаканы. Вроде сказали все тосты. Напряжённая тишина. Мужики на пределе. Вдруг за окном раздался лай собаки. «О, может за Шарика?».

Ах, ЗИМА!

Сверху снег, снизу снег –

Что за снежная напасть!

Мы с тобою из снега,

как снежные бабы!

Я идти не могу –

все пропали тропинки!

И не тают, меня засыпают снежинки.

Мне навеки останется бы бабою снежной,

Разучится быть доброй,

и тёплой, и нежной,

Чтобы сердце – из снега,

все горести – мимо,

Чтоб не мучило

жаркое слово «любимый»!

Но у бабы у снежной судьба непростая,

И она по весне, словно женщина, тает.

И бывает, наверно, по своему нежной –

Если солнышко дарит ей

Первый подснежник!

И не зная, что гибнет –

а может быть зная? –

Дорогому светилу лицо подставляет.

Ах, мы глупые, нежные снежные бабы –

Обижаемся, плачем –

А нам всё – тепла бы!

С НОВЫМ ГОДОМ!

Всегда с искренним сердечным уважением

Алла Потапова, поэт, заслуженный работник культуры Украины

Сьогоднішні українські чемпіони світу з боксу – чудова четвірка!

2 грудня після перемоги Олександра Гвоздика в Канаді Україна отримала четвертого чинного чемпіона світу з боксу. Всього ж за час незалежності від України було 12 чемпіонів світу з боксу.

Олександр Гвоздик в Квебеку зумів в 11-му раунді зломити волю до перемоги Адоніса Стівенсона і взяв пояс WBC в напівважкій вазі.

Олександр Усик в цьому році завоював титул абсолютного чемпіона світу у важкій вазі і встиг захистити його в бою проти Тоні Білями.

Василь Ломаченко став чемпіоном світу в напівлегкій вазі за версією WBO влітку 2014 року – вже в третьому бою на професійному рингу. З тих пір піднявся на дві вагові категорії вище, але трошити всіх не перестав.

Артем Далакян став першим українським чемпіоном світу в найлегшій вазі і утримує це звання до сих пір.

Також чемпіонами світу з боксу були: Віталій і Володимир Кличко, Володимир Сидоренко, Сергій Дзинзирук, Андрій Котельник, Юрій Нужненко, В'ячеслав Сенченко, Віктор Постол.

Щомісячна інформаційно-аналітична газета Ради національних спільнот України «Національний діалог»

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ 2293 – 12843Р, видано Міністерством юстиції України 06.10.2017 року

Видавець: ГО «Рада національних спільнот України»

Головний редактор: Михайло Роль

Випусковий редактор: Вячеслав Потапов

Верстальник: Олександр Антропов

Редакційна колегія: Голова – Ашот Аванесян

Члени редакційної колегії: Емір Валєєв, Олександр Божко, Різнан Бабаєв, Микола Корєцький, Весєла Залогіна, Інєш Кдірова,

Кан Дєн Сік, Алла Потапова, Емма Бєньямінова, Сергій Братчик, Альона Сєребряна

Адреса редакції: 01010 м. Київ, вул. Левандовська, 12

е-mail: ND-RNSU@ukr.net

Сторінка газети «НД» у Facebook

www.facebook.com/NationalDialogueUKRAINE/

Секретаріат Ради національних спільнот України:

е-mail: radaspilnot@ukr.net, тел. +38 044 227 9865

Редакція може не поділяти погляди авторів статей. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Авторські статті не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи друкуються мовою оригіналу, реклама – лише державною українською мовою. Листування ведеться

лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несуть автори. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець. Додаткова інформація про діяльність Ради та національних спільнот України – на офіційному веб-сайті: www.radaspilnot.org.ua

Віддруковано. ТОВ «Видавництво «Прометей», 04071 м. Київ, вул. Ярославська, будинок 39Г. Ідент. код юридичної особи 40734876 від 10.08.2016 р. Зак. №190128. Наклад 5000 прим.

Передплатний індекс газети РНСУ «Національний діалог» – 60357

